

[CD 16 φάκελος 1]
RW 2v 139

Ο φάκελος με τον κωδικό **RW 2/139** περιέχει στρατιωτικά έγγραφα-ως επί το πλείστον ένορκες καταθέσεις μελών του γερμανικού στρατού περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου- **144** σελίδων συνολικά που εκτείνονται χρονικά από **28.5.1941** έως **15.4.1941**. Αφορά στην Κρήτη.

Σελίδα 1 (περίληψη)

Εμπροσθόφυλλο φακέλου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου.

Σελίδες 2-4 (περίληψη)

Περιεχόμενο του φακέλου αυτού.

Σελίδες 5-10 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο αντιγράφου στρατιωτικού εγγράφου του στρατοδικείου Διοικητή Φρουρίου Κρήτης. Αφορά στην καταδικαστική απόφαση του στρατοδικείου κατά του Ιωάννη Τσατσαρουνάκη, κατοίκου Ηρακλείου, τρεις εις θάνατο κατηγορούμενος για συμμετοχή σε ομάδα αντίστασης και κατοχή πυρομαχικών.

(μετάφραση) Αιτιολόγηση.

Ο πενήντα ετών κατηγορούμενος αναφέρει σχετικά με το άτομο του τα κάτωθι:

Είναι έγγαμος και έχει δύο παιδιά. Αποτάχθηκε από τον στρατό ως έφεδρος αξιωματικός φέροντας το βαθμό του υπολοχαγού και από τότε είναι μόνιμα εγκαταστημένος στην πόλη του Ηρακλείου όπου είναι ο ιδιοκτήτης ενός γραφείου δακτυλογράφων. Εναντίον αυτού δεν έχει ασκηθεί κάποια δίωξη.

Οι δοσμένες από τον μάρτυρα υποσημναγό Lex πληροφορίες σχετικά με τον κατηγορούμενο, οι οποίες συγκεντρώθηκαν από το 11ο Αεροπορικό Σώμα αμέσως μετά το διορισμό αυτού ως νομάρχη, δίδουν την κάτωθι εικόνα:

Η στρατιωτική σταδιοδρομία του κατηγορούμενου είναι συνδεδεμένη με τη συμμετοχή αυτού στα κινήματα εξέγερσης του Βενιζέλου. Η απόλυση του από το στρατό πραγματοποιήθηκε επειδή είχε σχέση με μια γυναίκα αμφιβόλου ηθικής, εγκατέλειψε τη σύζυγο του και δεν ανταποκρίνονταν στις υποχρεώσεις διατροφής απέναντι στη γυναίκα και τα παιδιά του. Εξαιτίας της κακής του φήμης δεν κλήθηκε για την εκπλήρωση της στρατιωτικής του θητείας κατά την έναρξη του Ελληνοϊταλικού Πολέμου. Κατά τη διάρκεια της κατοχής του νησιού από τους Άγγλους βρίσκονταν σε διαρκή επαφή με αυτούς και τον έβλεπαν στα καφενεία υπό τη συνοδεία Αγγλων. Ήταν επίσης ακόλουθος του Άγγλου Pantlebury ο οποίος είχε αναπτύξει στην Κρήτη μια έντονη δραστηριότητα στον τομέα προπαγάνδας και κατασκοπείας υπέρ της Αγγλίας.

Κατόπιν συμμετοχής αυτού στις μάχες ατάκτων κατά των Γερμανών αλεξιπτωτιστών, η οποία συγκροτεί το αντικείμενο αυτής της δίκης, αντιλήφθηκε ότι θα πρέπει να προσεγγίσει τις γερμανικές στρατιωτικές αρχές για να επιτύχει την τοποθέτηση αυτού ως νομάρχη. Η κίνηση τούτη προκάλεσε τη δυσαρέσκεια του ελληνικού πληθυσμού σε τέτοιο σημείο ώστε η γερμανική διοίκηση προχώρησε στη συγκέντρωση πληροφοριών αναφορικά με το πρόσωπό του που οδήγησαν στην ανάκληση του από το αξίωμα του νομάρχη και προσκόμισαν το αποδεικτικό στοιχείο περί δράσης αυτού στις τάξεις των ατάκτων.

Κατά τη δραστηριοποίηση του ως νομάρχης επιχείρησε να απαλλαγθεί από τους προσωπικούς του εχθρούς και να προκαλέσει τη δημιουργία τεταμένης ατμόσφαιρας στον άμαχο πληθυσμό εναντίον της γερμανικής στρατιωτικής διοίκησης μέσω της παρακράτησης των σιτηρών για την παρασκευή ψωμιού.

Ο κατηγορούμενος συνελήφθη στις 5 Ιουλίου 1941 εξαιτίας αυτού και πραγματοποιήθηκε κατ' οίκων έρευνα. Εκεί, βρέθηκε ένας γεμιστήρας με 5 φυσίγγια τυφεκίου, 1 σφαίρα Dum Dum, επιπλέον 2 πακέτα φρυγανιές γερμανικής προέλευσης, 5 συσκευασίες Losantin, 1 μαύρου χρώματος μέταλλο τραυματία πολέμου, 1 έμβλημα σκούφου της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας και διάφορα στρατιωτικά φυλλάδια σχετικά με πολεμικά αεροσκάφη και τον χημικό πόλεμο, 1 πολυβόλο και 1 αγγλικό λεξικό.

Κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών στο Ηράκλειο, τον Μάιο 1941, συγκέντρωσε ο κατηγορούμενος γύρω του πολίτες, οι οποίοι ήθελαν να πολεμήσουν, τους εξόπλισε και τους ετοίμασε για μάχη κατά των αλεξιπτωτιστών. Έφερε πάντοτε πολιτική περιβολή. Καυχόταν δημοσίως ότι είχε σκοτώσει αλεξιπτωτιστές.

Ο κατηγορούμενος το αρνήθηκε, δήλωσε ότι έφερε απλά μεν ένα τυφέκιο, αλλά δεν είχε πυροβολήσει, ωστόσο μέσω πολλών αξιόπιστων καταθέσεων από μάρτυρες αποδείχτηκε αναντίρρητα η ενοχή του για συμμετοχή στις τάξεις των ατάκτων.

Ο μάρτυρας υποσημναγός Lex ανάκρινε έναν αριθμό Ελλήνων μαρτύρων, από τους οποίους μόνο ο Καψάλης εμφανίστηκε ωστόσο στην ακροαματική διαδικασία. Σύμφωνα με την κατάθεση του υπολοχαγού Lex ανέφεραν ενώπιον του οι μάρτυρες Δαφέρμος, Ανδρέας Σινάνης, Κούβας, Αρετάκης, Σελέντης και Αγγελόπουλος ότι είχαν δει τον κατηγορούμενο κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών να φέρει οπλισμό, εν μέρει τυφέκιο ή πιστόλι.

Σύμφωνα με την γραπτή έκθεση του έχοντας μεταταθεί εν τω μεταξύ στην ηπειρωτική Ελλάδα βοηθητικού υπαλλήλου της Γερμανικής Αστυνομίας Hans Wachter κατέθεσαν ενώπιον του ο αρχηγός της αστυνομίας Πολιουδάκης και ο ιδιοκτήτης καφενείου Ρινικάκης ότι ο κατηγορούμενος διηγήθηκε σε κάποιο καφενείο πως οι Γερμανοί τον είχαν τραυματίσει στο μηρό, το πλήρωσαν όμως αυτό ακριβώς έχοντας ο ίδιος σκοτώσει έναν αλεξιπτωτιστή και έχοντας πάρει μαζί το ρεβόλβερ αυτού. Το είχε επιδείξει επίσης στο καφενείο.

Ο μη εμφανιζόμενος στην ακροαματική διαδικασία μάρτυρας Ιωάννης Γκουζάνης δήλωσε κατά την ανάκριση του στις 5 Ιουλίου στο Ηράκλειο ότι έβλεπε συχνά τον κατηγορούμενο μαζί με Άγγλους στο καφενείο «Κέντρο» και είχε ο ίδιος ακούσει να χαρακτηρίζει τους Γερμανούς ως ζώα και κτήνη. 2 ημέρες μετά την προσεδάφιση των αλεξιπτωτιστών είχε δει τον κατηγορούμενο με πολιτικά στο Αθανάκι(;), οπλισμένο με 1 ρεβόλβερ και 1 τυφέκιο.

Ο μοναδικός εμφανιζόμενος μάρτυρας Καψάλης δήλωσε ότι παρομοίως έβλεπε συχνά τον κατηγορούμενο μαζί με Άγγλους. Στις 21 Μαΐου παρατήρησε ότι ο κατηγορούμενος με περίπου 8-10 ένοπλους πολίτες πλησίασαν την καταλαμβανόμενη από τους αλεξιπτωτιστές οικία του σταφιδέμπορου Κωνσταντινίδη. Είχε ακόμα ακούσει ότι προέτρεψε τους πολίτες να περικυκλώσουν το σπίτι. Δεν μπόρεσε ωστόσο να παρατηρήσει κάτι παραπάνω. Κατά την άποψη των μαρτύρων παραμένει ο κατηγορούμενος, ο οποίος είναι γνωστός αγγλόφιλος, ακόμα και σήμερα στην υπηρεσία των Άγγλων.

Σύμφωνα με τούτες τις αξιόπιστες και συμφωνώντας μεταξύ τους καταθέσεις προσώπων, οι οποίες επιβαρύνουν από κοινού τον κατηγορούμενο, δεν έχει το στρατοδικείο καμία πλέον αμφιβολία ότι σχετικά με τον κατηγορούμενο πρόκειται για έναν επικίνδυνο άτακτο, ιδιαιτέρως αφού μάλιστα ανακαλύφθηκε στην κατοχή του μια σφαίρα Dum-Dum. Τα υπόλοιπα όπλα του τα ξεφορτώθηκε εγκαίρως. Το

στρατιωτικό δικαστήριο καταδίκασε εκ τούτου τον κατηγορούμενο λόγω συμμετοχής σε ομάδα ατάκτων σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ειδικού Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα.

(περίληψη) Κατόπιν στοιχειοθετείται η κατηγορία και ενοχή αυτού για συμμετοχή στις μάχες ως άτακτος και για παράνομη κατοχή όπλων και πυρομαχικών.

Σελίδα 11 (περίληψη)

Αντίγραφο στρατιωτικού εγγράφου από στρατοδίκη 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

Αφορά στην αποστολή 2 ένορκων καταθέσεων μελών του γερμανικού στρατού σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό πλησίον της Κρήτης και στη μετακίνηση στην Κρήτη 2 στρατοδικών της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας για την εκεί λήψη καταθέσεων.

Σελίδες 12-13 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς την Ανώτατη Διοίκηση Στρατού Ξηράς. Ως ημερομηνία καταγράφεται ο Ιούνιος 1941.

Κείμενο στρατοδίκη σε γερμανική στρατιωτική εφημερίδα σχετικά με παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα κατά Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη και με την πρόθεση της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού περί κλήτευσης μαρτύρων.

Σελίδα 14 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από τον Ανώτατο Στρατοδίκη του Διοικητή Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Ανώτατου Διοικητή 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 12.7.1941.

Αφορά στην κλήτευση μελών του γερμανικού στρατού ως προς τη λήψη ένορκων καταθέσεων αναφορικά με την παραβίαση Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδα 15 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από Ανώτατο Στρατοδίκη του Διοικητή Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Ανώτατου Διοικητή 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 22.7.1941.

Αφορά στην κλήτευση του στρατιωτικού ιατρού Richard Lichtenberg προς λήψη ένορκης κατάθεσης σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδα 16 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς το πταισματοδικείο στο Μόναχο. Φέρει την ημερομηνία 9.8.1941.

Αφορά στην κλήτευση του στρατιωτικού ιατρού Richard Lichteberg αναφορικά με τη λήψη ένορκης κατάθεσης αυτού σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδες 17-22 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από τον Ανώτατο Στρατοδίκη του Διοικητή Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Ανώτατου Διοικητή 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 8.8.1941.

Αφορά στην κατάθεση πρακτικών ακροαματικής διαδικασίας του υποδεκανέα Johann Herlein (100ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών) σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη. Φέρει την ημερομηνία 1.8.1941.

(μετάφραση) Επί του θέματος:

Το τάγμα μας επιβιβάστηκε στην Ελαφρά Μοίρα Σκαφών την 19/5/41 στο λιμάνι του Πειραιά. Η εν λόγω μοίρα αποτελούταν από 21 καΐκια και συνοδεύονταν από μια ιταλική τορπιλάκατο LU. Αναχωρήσαμε από τον Πειραιά στις 19.5.1941 λίγο πριν πέσει η νύχτα, δεν γνωρίζω την ακριβή ώρα. Κατά τη διάρκεια της πορείας μας από Πειραιά προς Μήλο δεν σημειώθηκε κάποιο ιδιαίτερο συμβάν. Πάνω από εμάς πετούσε ένας μεγάλος αριθμός Junker 52. Η νηοπομπή σταμάτησε στη Μήλο, σ' έναν κόλπο, απ' όσο θυμάμαι, από τις βραδινές ώρες έως το ξημέρωμα. Δεν μπορώ να δηλώσω την ακριβή ώρα. Κατά την πορεία μας από Μήλο προς Κρήτη μας προσέγγισε κατά τις μεσημεριανές ώρες ένα αναγνωριστικό (Dornier 17). Αμέσως μετά, όλη η νηοπομπή έκανε στροφή και κινήθηκε προς Μήλο. Ταξιδευαμε 3 ώρες περίπου με κατεύθυνση τη Μήλο. Μετά από 3 περίπου ώρες διαδρομή στρίψαμε εκ νέου και κινηθήκαμε με κατεύθυνση την Κρήτη. Βρισκόμουν στο σκάφος του επιτελείου με την ονομασία «S 105». Λόγω ναυτίας βρισκόμασταν στο κατάστρωμα τόσο κατά τη διάρκεια της ημέρας όσο και της νύχτας. Φορούσαμε τη στολή των Ορεινών Κυνηγών, είχαμε περάσει σωσίβια γύρω μας, ωστόσο είχαμε βγάλει τα παπούτσια μας. Στις 21/5/41, περίπου στις 22:30, ξύπνησα από έναν έντονο θόρυβο και είδα ότι σημειώθηκε μια έκρηξη σε σκάφος της μοίρας μας, που κινούταν μπροστά από εμάς, έπιασε φωτιά και λίγη ώρα αργότερα βυθίστηκε. Μετά από 5 περίπου λεπτά ξεπρόβαλλε ξαφνικά μια μεγάλη σκιά στη θάλασσα μπροστά από εμάς και μάλιστα σχεδόν στα δεξιά μας. Είδαμε ότι ήταν ένα πλοίο με φάτα πλεύσης. Θεωρήσαμε ότι είναι η ιταλική τορπιλάκατος που είχε αναλάβει την προστασία μας. Ξαφνικά, το έχοντας ξεπροβάλλει μπροστά από εμάς πλοίο άναψε όλους συνολικά τους προβολείς του όπου το σκάφος μας φωτίστηκε σαν να ήταν ημέρα. Ο φωτισμός αυτός διήρκεσε περίπου 8-10 δευτερόλεπτα. Καθώς οι προβολείς ήταν ανοιχτοί, το εμφανιζόμενο μπροστά από εμάς πλοίο έριξε μια ομοβροντία εναντίον μας. Έπεσε πολύ κοντά μας, αντιληφθήκαμε δηλαδή το χτύπημα στο νερό μπροστά μας. Οι προβολείς έκλεισαν ξανά τότε και άνοιξαν κατόπιν εκ νέου, ενώ η δεύτερη ομοβροντία τώρα ρίχτηκε εναντίον του σκάφους μας. Ένα βλήμα εξ αυτής χτύπησε την καμπίνα του καπετάνιου στο μπροστινό μέρος του πλοίου. Το πλοίο άρχισε κατόπιν τούτου αμέσως να φλέγεται. Εξαιτίας αυτού του κανονιοβολισμού από το εχθρικό πλοίο καταστράφηκαν επίσης ορισμένες σωστικές λέμβοι (φουσκωτές λέμβοι και από ξύλο). Όλοι οι επιβαίνοντες του πλοίου μας συνωστίστηκαν στο κέντρο του σκάφους. Ήρθε έπειτα η διαταγή να πέσουμε στη θάλασσα. Ακολούθησα αμέσως τη διαταγή αυτή παρόλο που δεν γνώριζα κολύμπι. Μαζί με μένα πέσανε στη θάλασσα ακόμα 5-6 άνδρες. Προσπαθούσα, όσο πιο γρήγορα γίνονταν, να γλυτώσω από την αναμενόμενη ρουφήχτρα. Με τη λέξη ρουφήχτρα εννοώ τη δίνη που προκαλεί το βυθιζόμενο πλοίο πίσω του. Το σωσίβιο αποδείχτηκε πολύ αξιόπιστο, δεν κατόρθωσα να βυθιστώ, μολονότι δεν μπορούσα να κολυμπήσω. Επικρατούσε μεγάλου μεγέθους θαλασσοταραχή κατά την οποία κάθε κύμα με τράβαγε και με ανέβαζε έπειτα από το νερό. Δεν γνωρίζω πόση ώρα κολυμπούσα κατά αυτόν τον τρόπο. Έπειτα, βρήκα με 2-3 συντρόφους της μονάδας μου μια φουσκωτή λέμβο. Ήταν ο υποδεκανέας Schwarz από τον 15ο λόχο 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών και 2 άλλοι ακόμα σύντροφοι, των οποίων δεν γνωρίζω τα ονόματα. Εξαιτίας της θαλασσοταραχής απομακρυνθήκαμε από το πλοίο μας και δεν μπορέσαμε πλέον να παρακολουθήσουμε την τύχη του. Είδαμε κατόπιν 5-6 άλλα σκάφη της μοίρας μας παρομοίως να φλέγονται. Γύρω μας ακούγονταν έντονες κραυγές συντρόφων που

πνίγονταν. Κατορθώσαμε να πάρουμε μαζί μας ακόμα ορισμένα άτομα τα οποία είχαν γαντζωθεί στα εξωτερικά σκοινιά της λέμβου. Σε μακρινή απόσταση από εμάς λάμβανε χώρα μια ναυμαχία. Βλέπαμε την πορεία των τροχιοδεικτικών πυρών. Κινούμαστε προσπερνώντας διάφορα καιγόμενα σκάφη, κατευθυνθήκαμε έπειτα μέσω μιας μεγάλης πετρελαιοκηλίδας και συναντήσαμε συντρίμια πλοίων. Δυστυχώς, δεν κατορθώσαμε να σώσουμε πολλούς συντρόφους από τον πνιγμό, επειδή είχαμε παρασυρθεί από το θαλάσσιο ρεύμα. Περάσαμε τότε δίπλα από την ιταλική τορπιλάκατο η οποία συγκρούονταν με τα αγγλικά πολεμικά πλοία και έδινε σκληρή μάχη επειδή μάχονταν συγχρόνως με 5-6 αγγλικά σκάφη. Όπως μου διηγήθηκαν σύντροφοι μου, η ναυμαχία διαδραματιζόταν σε πάρα πολύ κοντινή απόσταση. Κατά την επιθεώρηση της ιταλικής τορπιλακάτου στο λιμάνι του Πειραιά διαπίστωσα ο ίδιος ότι οι οβίδες των Άγγλων είχαν διαπεράσει και τα δύο τοιχώματα της πρύμνης χωρίς να εκραγούν. Σύντροφοι μου διηγήθηκαν ότι θα έβλεπαν αυτές τις οβίδες να εκρήγνυντο στη θάλασσα αφότου είχαν διαπεράσει τα δύο αυτά τοιχώματα, από το οποίο συμπεραίνουμε ότι η βολή είχε δοθεί από πάρα πολύ κοντινή απόσταση. Είμαι ο ίδιος χειριστής πυροβόλων και εκ τούτου ειδήμων περί αυτού. Σύντροφοι μου διηγήθηκαν επίσης ότι η ιταλική τορπιλάκατος επιχειρούσε να μας περιβάλει με τεχνητή ομίχλη καθώς η πετρελαιοκηλίδα είχε πιάσει φωτιά. Εγώ προσωπικά δεν το είδα αυτό. Συνεχίζαμε να απομακρυνόμαστε και δεν βλέπαμε κανένα πλέον σκάφος μας αλώβητο. Κάποια συνέχιζαν να καίγονται. Επιπλέον, όλα συνολικά τα εχθρικά πλοία είχαν ανάψει τους προβολείς, πραγματοποιούσαν ελιγμούς στο πεδίο μάχης και άρχισαν σύντομα να βάλουν προς τη θάλασσα με ελαφρά Α/Α και πολυβόλα (τροχιοδεικτικά πυρά). Ακούγαμε τις κραυγές των συντρόφων και συνειδητοποιήσαμε αμέσως ότι οι Άγγλοι στόχευαν εναντίον των σωστικών λέμβων των ναυαγών συντρόφων μας, επειδή δεν υπήρχε κανένα πλέον πλοίο εκεί. Ξαφνικά, ξεπρόβαλλε μπροστά από εμάς ένα πολεμικό πλοίο χωρίς φώτα πλεύσης. Είχαμε την ελπίδα ότι ήταν η ιταλική τορπιλάκατος και καλέσαμε βοήθεια. Αιφνίδια, το πολεμικό σκάφος μας περιέβαλλε με το φως των προβολέων. Από το φως αυτό διακρίναμε το μέγεθος του εν λόγω πλοίου και διαπιστώσαμε ότι δεν ήταν η ιταλική τορπιλάκατος αλλά ένα εχθρικό πλοίο. Όταν το εχθρικό σκάφος έστρεψε σε άλλο σημείο το φως των προβολέων δέχθηκε τον κανονιοβολισμό από ένα πολεμικό πλοίο. Ήταν μάλλον η ιταλική τορπιλάκατος που είχε γίνει αντιληπτή από τους προβολείς του εχθρικού σκάφους και άνοιξε τότε πυρ. Μετά από αυτό έκλεισε το εχθρικό πολεμικό σκάφος τους προβολείς και ανταπόδωσε τα πυρά. Χρωστάμε τη σωτηρία χάρη στο γεγονός αυτό, επειδή μας δόθηκε τότε η ευκαιρία να εγκαταλείψουμε τη σωστική λέμβο μας χωρίς να γίνουμε αντιληπτοί, να γαντζωθούμε στα εξωτερικά της σκοινιά και να κρυφτούμε στο νερό με αποτέλεσμα η λέμβος να φαίνεται άδεια. Το πράξαμε αυτό επειδή είχαμε δει ότι τα αγγλικά πλοία έβαλλαν με ελαφρά Α/Α και πολυβόλα εναντίον των σωστικών και φουσκωτών λέμβων των έχοντας ριχθεί στη θάλασσα συντρόφων μας και ακόμα επειδή μπορέσαμε να διαπιστώσουμε από τα καλέσματα προς βοήθεια και τις κραυγές πόνου των συντρόφων μας ότι είχαν χτυπηθεί από τα πυρά αυτά. Το κτένισμα του πεδίου μάχης από τις αγγλικές ναυτικές μονάδες διήρκεσε μεγάλο χρονικό διάστημα. Ακούγαμε την ομοβροντία, βλέπαμε τη λάμψη των πυρών και τα συντρίμια των πλοίων. Εξαιτίας της θαλασσοταραχής περιπλανιόμαστε κάνοντας ξεκάθαρα κύκλους. Η θάλασσα γίνονταν ολοένα πιο τρικυμιώδης. Επειδή η λέμβος είχε λίγο αέρα, 2 σύντροφοι τη φούσκωναν ενώ οι υπόλοιποι βρίσκονταν άπραγοι στο νερό δίδοντας μόνο οδηγίες. Η λέμβος γέμιζε με νερό εξαιτίας της μεγάλης σε έντασης θαλασσοταραχής με αποτέλεσμα να πρέπει να κρατιόμαστε γερά από τα εξωτερικά ρέλια αυτής. Ο αριθμός των επιβαινόντων αυξήθηκε εντωμεταξύ στους 6 άνδρες, επειδή καταφέραμε να σώσουμε κάποιους

ακόμα συντρόφους. Ήταν μια τριθέσια φουσκωτή λέμβος. Όταν αργότερα κόπασε κάπως η θαλασσοταραχή, καθίσαμε στην άκρη της λέμβου. Μολονότι ήταν γεμάτη νερό και φορτωμένη με 6 αντί 3 άτομα, άντεξε κατά εξαιρετικό τρόπο μέχρι να σωθούμε. Υπομείναμε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες την εν λόγω κατάσταση, επειδή πιστεύαμε ότι το πρωί θα εμφανίζονταν σίγουρα κάποια ναυαγοσωστικά. Λίγο πριν χαράξει κινηθήκαμε πλησίον των ακτών της Κρήτης. Διακρίναμε το νησί σε μια απόσταση 15-16 περίπου ναυτικά μίλια. Μεταξύ 7:00 και 8:00 έφτασε ένα υδροπλάνο το οποίο προσθαλασσώθηκε σε μια απόσταση 2 χιλιομέτρων από εμάς. Φωνάζαμε δυνατά, αλλά μείναμε απαρατήρητοι. Είδαμε κατόπιν ότι 5-6 καΐκια (εκ των οποίων φουσκωτές λέμβοι και βάρκες) με επιζώντες των ναυαγίων κινούνταν ακόμα στη θάλασσα. Έπειτα, το υδροπλάνο αναχώρησε. Εξαιτίας μιας ταλάντωσης αυτού θεωρήσαμε ότι θέλησε έτσι να κάνει γνωστό τον εντοπισμό μας. Το ρεύμα μας ωθούσε προς το δυτικό άκρο της Κρήτης. Εκεί, συναντήσαμε μια φουσκωτή λέμβο με μια προσαρτούμενη σχεδία, ξεκάθαρα από τα συντρίμια ενός σκάφους. Ήταν επανδρωμένες από σκαπανείς αλεξιπτωτιστών υπό τη διοίκηση ενός υποσημηναγού ονόματι Steiner και 5-6 ακόμα άνδρες. Ο υποσημηναγός Steiner ζήτησε από εμάς ένα κουπί ώστε να μπορέσουν να κωπηλατήσουν, την οποία παράκληση εκπληρώσαμε επειδή είχαμε μαζί μας 3 κουπιά. Το ρεύμα μας παρέσερνε έως το μεσημέρι πλησίον των ακτών της Κρήτης. Παρατηρήσαμε πολλά αεροσκάφη τύπου Junker 52 τα οποία πλησίαζαν από χαμηλό ύψος. Κατόπιν, έφτασαν μονάδες Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης που βομβάρδισαν μια βρισκόμενη μπροστά από εμάς πόλη. Πιστεύω ότι η πόλη αυτή ήταν τα Χανιά. Ήταν μια πόλη με λιμάνι επειδή εξήλθε ένα πλοίο από εκεί. Ο βομβαρδισμένος αυτός χώρος φλέγονταν επειδή βλέπαμε συνεχώς σύννεφα καπνού. Το ρεύμα άλλαξε τότε κατεύθυνση και μας ώθησε πίσω, προς βορειοδυτικά. Διακρίναμε στον ορίζοντα τον αγγλικό στόλο που τη χρονική αυτή στιγμή δεχόταν επίθεση από μια μοίρα Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης. Παρατηρούσαμε τα πυρά αεράμυνας, ακούγαμε την προσέγγιση των εν λόγω βομβαρδιστικών και κατόπιν εκρήξεις βομβών. Ορισμένα αγγλικά πολεμικά πλοία επιχειρούσαν να διαφύγουν προς νοτιοδυτική κατεύθυνση. Κατά τη μετακίνησή μας προς βορειοδυτικά διακρίναμε ένα ιστιοφόρο, παρατηρήσαμε έως τις 17:00 την πορεία αυτού, αλλά δεν μπορέσαμε να το προσεγγίσουμε. Κατά τη χρονική αυτή διάρκεια κολύπησε ο υποσημηναγός Steiner των σκαπανέων αλεξιπτωτιστών προς τη λέμβο μας και πράγματι μας έφτάσε κολυμπώντας. Είπε ότι οι άνδρες της βάρκας του δεν μπορούσαν πλέον να αντέξουν, ήθελε εκ τούτου να προσπαθήσει να φτάσει μαζί μας έως το ιστιοφόρο για να σωθούν. Είδαμε έναν άνδρα πάνω στο ιστιοφόρο και παρατηρήσαμε ότι ο ιστιοπλόος άλλαζε συνεχώς το πανί και εκ τούτου την πορεία του σκάφους. Έτσι, δεν ήταν σε μας εφικτό να φτάσουμε στο ιστιοφόρο. Έπειτα, έφτασε ένα υδροπλάνο και αεροσκάφη Junker 52 τα οποία μας έριξαν εφοδιασμό σε μία απόσταση 3-4 ναυτικών μιλίων από τη λέμβο μας, επειδή στο σημείο εκεί σύντροφοι μας διέσχιζαν κολυμπώντας τη θάλασσα, γαντζωμένοι σε επιπλέοντα ξύλινα τμήματα πλοίου. Τα αεροσκάφη εκτελούσαν κυκλική πτήση από το οποίο αντιλαμβανόμασταν ότι μας είχαν εντοπίσει και ήθελαν να μας διασώσουν. Αργότερα όμως, οι προσπάθειες βοήθειας από τα αεροσκάφη έλαβαν χώρα μόνο στο πρωτότερο πεδίο μάχης, ενώ εμείς κινούμαστε ξανά προς βορειοδυτική κατεύθυνση. Κατά τις 17:30 έφτασε τότε ένα υδροπλάνο, προσθαλασσώθηκε 3 φορές, διέκρινε τότε ξεκάθαρα το ιστιοφόρο, πραγματοποίησε κυκλική πορεία πολλές φορές περίξ αυτού και έπειτα πέταξε πάνω από εμάς 3 φορές χωρίς να μας αντιληφθεί. Το συγκεκριμένο υδροπλάνο εντόπισε ωστόσο τη βάρκα των σκαπανέων αλεξιπτωτιστών με την προσαρτημένη σχεδία, επειδή προσθαλασσώθηκε πλησίον τούτης και παρέλαβε τους συντρόφους. Οι διασωθέντες σκαπανείς αλεξιπτωτιστών θα πληροφορούσαν το

πλήρωμα του υδροπλάνου για εμάς. Βγάλαμε τα άσπρα μας σωσίβια, τα στερεώσαμε στα κουπιά μας, κάναμε σήματα με αυτά και αμέσως μετά το υδροπλάνο μας προσέγγισε κινούμενο πάνω στη θάλασσα και μας έριξε ένα σκοινί. Τα πόδια και τα χέρια μας παρέμειναν ωστόσο τελείως ακίνητα με αποτέλεσμα να μην μπορέσουμε να πιάσουμε το σκοινί. Κατόπιν, το υδροπλάνο πραγματοποίησε μια στροφή στο νερό γύρω από εμάς, μας έριξε εκ νέου το σκοινί και συγχρόνως φώναξε το πλήρωμα του προς εμάς ότι το σκάφος έπρεπε εξαιτίας έλλειψης καυσίμων να επιστρέψει στη βάση του. Αυτή τη φορά έπρεπε να φτάσουμε οπωσδήποτε το σκοινί. Προσπαθήσαμε να πιάσουμε τότε το σκοινί κάτι το οποίο κατορθώσαμε. Εξαιτίας αυτού αναποδογύρισε η βάρκα. Οι 6 άνδρες που βρισκόμασταν στη λέμβο, αυτοί ήταν ο υπολοχαγός Steiner, ο υποδεκανέας Schwarz, 3 άγνωστοι σε μένα σύντροφοι του 3ου τάγματος 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών και εγώ, κρατηθήκαμε σταθερά στο σκοινί και τραβηχτήκαμε μέσω της θάλασσας στο υδροπλάνο. Βρεθήκαμε όλοι κατ' αυτόν τον τρόπο κάτω από την επιφάνεια του νερού. Το πλήρωμα του υδροπλάνου μας τράβηξε αρχικά προς τους πλωτήρες του υδροπλάνου και μας ανέβασε κατόπιν στο σκάφος. Παρεμπιπτόντως, επιθυμώ να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι ένας άνδρας, ο οποίος βρισκόταν αρχικά στη δική μας λέμβο, ανέβηκε στη σχεδία των σκαπανέων αλεξιπτωτιστών όταν αυτή μας πλησίασε για πρώτη φορά. Έπειτα, το υδροπλάνο πέταξε, πραγματοποιώντας χαμηλή πτήση, με κατεύθυνση την Αθήνα και μεταφέρθηκα στο νοσοκομείο της Βούλας επειδή είχα μώλωπες και ήμουν εντελώς εξαντλημένος. Η εισαγωγή στο νοσοκομείο πραγματοποιήθηκε στις 22/5/41, περίπου στις 18:00 και έλαβα εξιτήριο στις 24/5/41 λίγο πριν τις μεσημεριανές ώρες.

Σχετικά με τις ερωτήσεις:

Το περιγραφόμενο από εμένα γεγονός ότι οι αγγλικές μονάδες πολεμικών πλοίων άνοιξαν πυρ με ελαφρά Α/Α και πολυβόλα εναντίον των σωστικών και φουσκωτών λέμβων των ναυαγών συντρόφων μου, μπορεί ακόμα να το επιβεβαιώσει ο κάτωθι σύντροφος μου: ο υποδεκανέας Leonard Schwarz του 15ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών. Όπως έχω ήδη δηλώσει, γνωρίζω και τους άλλους συντρόφους, που σώθηκαν μαζί μου, αλλά όχι με το όνομα. Θα μπορούσα όμως μέσω έρευνας στα τάγματα μας να πληροφορηθώ τα ονόματα των επιζώντων και να τα αναφέρω.

Μπορώ να ορκιστώ ότι οι αγγλικές ναυτικές μονάδες πυροβολούσαν στη θάλασσα με τροχιοδεικτικά πυρά και μάλιστα εναντίον των ναυαγών, επειδή δεν βρίσκονταν εκεί πλέον σκάφη της μοίρα μας που να μην είχαν χτυπηθεί. Μπορώ να προσκομίσω τα ονόματα των συντρόφων που μου διηγήθηκαν ότι τα αγγλικά πολεμικά πλοία είχαν πυροβολήσει κατευθείαν προς τις λέμβους αυτών. Επειδή ήταν νύχτα δεν είδα φυσικά τις λέμβους που είχαν βρεθεί κάτω από τα εχθρικά πυρά. Δεν μπόρεσα ιδίως όμμασι να διακρίνω λεπτομέρειες, ωστόσο άκουσα τις κραυγές των συντρόφων μου.

Αναφορικά με την εμπειρία μου ρωτήθηκα ήδη από τον ανθυπολοχαγό Schmidt, επικεφαλής του 15ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών, ωστόσο δεν έχουν συνταχθεί έως τώρα τα πρακτικά της κατάθεσης.

Σελίδες 23-25 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το πταισματοδικείο Μονάχου προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 20.8.1941.

Αφορά στα πρακτικά κατάθεσης του στρατιωτικού ιατρού Richard Lichtenberg περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

(μετάφραση) Στο πλαίσιο της επέμβασης στην Κρήτη συμμετείχα μαζί με το τάγμα μου σε μια θαλάσσια επιχείρηση. Καθώς βρισκόμασταν, στις 21/5/41, 25 περίπου ναυτικά μίλια απόσταση από την Κρήτη, δεχθήκαμε στις 22:30 επίθεση από αγγλικά

πολεμικά πλοία. Ορισμένα από τα σκάφη μας έπιασαν αμέσως φωτιά και άρχισαν να βυθίζονται. Το σκάφος, πάνω στο οποίο βρισκόμουν, βρέθηκε παρομοίως υπό τον προβολέα ενός αγγλικού πολεμικού πλοίου και δέχθηκε βολές από 50 μέτρα απόσταση. Είχαμε αμέσως κάμποσους τραυματίες στο κατάστρωμα και το πλοίο είχε υποστεί ήδη σοβαρές ζημιές, όταν οι Άγγλοι από αδιευκρίνιστους λόγους δυνάμωσαν τότε το φως του προβολέα προς εμάς, άνοιξαν πυρ και αναχώρησαν. Στο ακολουθούμενο χρονικό διάστημα κατορθώσαμε να απομακρυνθούμε κάπως από το σημείο της επίθεσης πραγματοποιώντας ελιγμούς και έτσι μείναμε τουλάχιστον για το υπόλοιπο της νύχτας ανενόχλητοι. Από το σκάφος παρατήρησα ότι τα αγγλικά πολεμικά πλοία χτένιζαν, έως τις 3:00 περίπου το πρωί, τη θάλασσα με τους προβολείς για τον εντοπισμό επιπλέον σκαφών. Όταν στο χρονικό αυτό σημείο φωτίστηκαν ορισμένες φουσκωτές λέμβοι με επιζήσαντες της επίθεσης από το φως των προβολέων, άνοιξαν πυρ με τροχιοδεικτικά πυρά πολυβόλων, κόκκινου χρώματος, μολονότι οι άντρες στη φουσκωτή λέμβο εκτόξευσαν φωτοβολίδες. Παρομοίως, οι Άγγλοι κινήθηκαν εναντίον ορισμένων επιζώντων, κολυμπώντας στη θάλασσα.

Σελίδα 26 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς πταισματοδικείο στο Μόναχο. Φέρει την ημερομηνία 9.8.1941.

Ίδιο έγγραφο σελ. 16.

Σελίδες 27-30 (περίληψη)

Έγγραφο του πταισματοδικείου Μονάχου με ημερομηνία 14.8.1941.

Αφορά στην κλήτευση του στρατιωτικού ιατρού Richard Lichteberg σχετικά με τη λήψη κατάθεσης περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδες 31-32 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού με ημερομηνία 15.9.1941.

Αφορά στο περιεχόμενο τηλεφωνικής συνομιλίας σχετικά με την ύπαρξη και κατάθεση εγγραφού υλικού περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα κατά τη γερμανική εισβολή στην Κρήτη.

Σελίδες 33-34 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς πταισματοδικείο στο Μόναχο. Φέρει την ημερομηνία 15.9.1941.

Ίδιο έγγραφο σελ. 31-32.

Σελίδες 35-37 (περίληψη)

Απόρρητο στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών-επιτροπή Αρχείων. Φέρει την ημερομηνία 16.9.1941.

Αφορά στην αποστολή πρακτικών κατάθεσης σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από τις συμμαχικές δυνάμεις κατά τη γερμανική εισβολή στην Κρήτη.

Σελίδα 38 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου -προς γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών-επιτροπή Αρχείων. Φέρει την ημερομηνία 23.9.1941.

Αφορά στην αποστολή υλικού για σύνταξη υπομνήματος σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά τη γερμανική εισβολή στην Κρήτη.

Σελίδα 39 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου -προς γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών-επιτροπή Αρχείων. Φέρει την ημερομηνία 1.10.1941.

Αφορά στο αίτημα αποστολής εγγράφου υλικού σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

Σελίδα 40 (περίληψη)

Χειρόγραφο μη ευανάγνωστη σελίδα σημειώσεων.

Σελίδες 41-42 (περίληψη)

Πίνακας καταγραφής χειρόγραφων μη ευανάγνωστων στοιχείων.

Σελίδες 43-49 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 18ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 25.9.1941.

Αφορά στην αποστολή τριών (3) συνημμένων ενόρκων καταθέσεων μελών του γερμανικού στρατού περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

Η πρώτη του Peter Vollmaier υπαξιωματικός Ορεινών Κυνηγών, με ημερομηνία 18.9.1941.

(μετάφραση) Τον Μάιο του έτους αυτού έλαβα μέρος με τον 7ο λόχο 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών (αερομεταφερόμενες μονάδες) στις μάχες στην Κρήτη. Κατά την προέλαση με κατεύθυνση τον Γαλατά δέχθηκε ξαφνικά η κεφαλή του 7ου λόχου πυρά σε ένα μικρό χωριό το όνομα του οποίου μου διαφεύγει. Δηλώνω μετά σιγουριάς ότι επρόκειτο για πολίτες που άνοιξαν πυρ εναντίον εμάς. Στην εκεί περιοχή δεν βρίσκονταν καθόλου στρατιώτες. Ωστόσο, δεν μπορέσαμε κατόπιν να εντοπίσουμε πολίτες οι οποίοι έφεραν στην κατοχή τους όπλα. Η προέλαση σταμάτησε μόνο για λίγο διάστημα, δεν παρουσιάστηκαν απώλειες.

Όπως ο ανθυπολοχαγός Richter του 6ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών (εντωμεταξύ νεκρός) μου διηγήθηκε, το πρωί της 24. Μαΐου είχαν 15 άνδρες μιας ομάδας κρούσης του 6ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών δεχτεί στο ίδιο μέρος τα πυρά πολιτών στο κέντρο του χωριού. Σκοτώθηκαν στο σημείο αυτό 2 άνδρες, 1 τραυματίστηκε. Ήταν ξεκάθαρο ότι οι σφαίρες προήλθαν από πολίτες.

Δεν έχω να δηλώσω κάτι άλλο.

Προσθέτω ακόμα ότι επρόκειτο για την περιοχή όπου είχε σκοτωθεί ο λοχίας Sepp Leitner του 6ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών.

(περίληψη) Η δεύτερη του υποδεκανέα Josef Riedl 1ου λόχου 137ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών. Φέρει την ημερομηνία 18.9.1941.

(μετάφραση) Ανήκα τον Μάιο του έτους αυτού στον 10ο λόχο 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών που δραστηριοποιήθηκε στην Κρήτη ως αερομεταφερόμενη μονάδα. Στις 21 Μαΐου αποβιβάστηκα με 6 άνδρες του λόχου μου από ένα Junker 52

στην ακτή νοτίως του αεροδρομίου των Χανίων. Η αποβίβαση έλαβε χώρα στις 16:45. Δεχθήκαμε αμέσως πυρά πολυβόλων. Παρατηρήσαμε αμέσως από την ακολουθία πυρών και από τον ήχο ότι επρόκειτο για ένα γερμανικό πολυβόλο. Μισή ώρα περίπου αργότερα ρίχθηκαν επίσης όλμοι από βαρύ ολμοβόλο. Προωθηθήκαμε τότε. Προχώρησα με έναν δεκανέα, το όνομα του οποίου μου διαφεύγει, κατόπιν προς ένα ύψωμα για να εντοπίσουμε από που προέρχονταν τα πυρά. Υποθέσαμε ότι επρόκειτο για Γερμανούς αλεξιπτωτιστές οι οποίοι μας αναχαίτισαν κατά λάθος. Κατά την προέλαση προς το ύψωμα ανακαλύψαμε ένα δοχείο αλεξιπτωτιστών, το οποίο ήταν άδειο. Όταν βρεθήκαμε πάνω στο ύψωμα, ήμασταν σε μια απόσταση των 50 μόνο περίπου μέτρων από τη θέση του εχθρού. Εκεί, διακρίναμε ότι 3 άνδρες με ένα πολυβόλο πραγματοποίησαν αλλαγή θέσης προς πλάγια και πίσω. Μπόρεσα ξεκάθαρα να διακρίνω ότι φορούσαν τη στρατιωτική φόρμα και το κράνος των αλεξιπτωτιστών. Η φόρμα δεν είχε φορεθεί με ορθό τρόπο αλλά είχε ριχτεί όπως ο μουσαμάς μιας σκηνης. Στη νέα αυτή θέση βρίσκονταν 5-6 άνδρες με την ίδια στολή. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι επρόκειτο για Άγγλους ή στρατιώτες του εχθρού οι οποίοι είχαν φορέσει αυθαίρετα τη φόρμα των αλεξιπτωτιστών για να μας παραπλανήσουν. Το να επρόκειτο πράγματι για Γερμανούς αλεξιπτωτιστές είναι κατά την αντίληψη μου αδύνατο, επειδή αυτοί θα έπρεπε να είχαν δει την αποβίβαση μας που έλαβε χώρα 200 περίπου μέτρα απόσταση από τη συγκεκριμένη θέση. Την ίδια χρονική στιγμή προσγειώθηκαν 4 ακόμα Junker 52.

Όταν βράδιασε εντοπίσαμε ξανά τη διμοιρία μας.

Δεν έχω να προσθέσω κάτι άλλο.

(περίληψη) Η τρίτη του δεκανέα Martin Gruber 1ου τάγματος εφεδρικού 137ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών. Φέρει την ημερομηνία 18.9.1941.

(μετάφραση) Ανήκα, όπως και ο υπαξιωματικός Peter Vollmaier, στον 7ο λόχο 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών και είχα δραστηριοποιηθεί στις μάχες στην Κρήτη (αερομεταφερόμενες μονάδες). Παρατήρησα τα ίδια γεγονότα που ανέφερε για τη σημερινή ημέρα στην κατάθεση του ο υπαξιωματικός Peter Vollmaier, όπως έχουν σε μένα διαβαστεί. Δεν έχω να προσθέσω κάτι πάνω στη δική του αναφορά.

Σελίδα 50 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς υπουργό Αεροπορίας και Ανώτατο Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας. Φέρει την ημερομηνία 23.7.1941.

Αφορά στην κλήτευση του ανθυποσμηνία 1ου τάγματος 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών Max Schmeling προς ένορκη κατάθεση αυτού εξαιτίας αναφοράς του ιδίου για ύπαρξη ελεύθερων σκοπευτών υπό την καθοδήγηση Άγγλων αξιωματικών στην Κρήτη.

Σελίδες 51-55 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου. Φέρει την ημερομηνία 15.10.1941.

Αφορά στην αποστολή ένορκης κατάθεσης (σε πρωτότυπη μορφή) του ανθυποσμηνία Max Schmeling σχετικά με την κακομεταχείριση Γερμανών στρατιωτών κατά τη γερμανική εισβολή στην Κρήτη. Φέρει την ημερομηνία 14.10.1941.

(μετάφραση) Στις 20.5.1941 ρίχτηκα με το τάγμα μου στο δρόμο Χανιά-Αλικιανός, πλησίον της φυλακής. Αμέσως μετά τη ρίψη πορεύτηκε η μονάδα μας προς τη βρισκόμενη δίπλα στο δρόμο φυλακή. Δεν διεξήχθησαν στο σημείο αυτό σημαντικού χαρακτήρα εχθροπραξίες, επειδή οι Μακεδόνες, που επάνδρωναν τη φυλακή,

παραδόθηκαν πολύ σύντομα. Κατόπιν κατάληψης της φυλακής ξάπλωσα στο έδαφος ως Σκοπευτής 4 της ομάδας μας Βαρέων Πολυβόλων. Στο χρονικό αυτό επίσης σημείο δεν σημειώθηκε καμία άμεση επαφή με τον εχθρό, πυροβολούσαμε απλώς χωρίς άμεσο στόχο.

Στις 21.5.41 πήγα στο διαμορφωμένο μέσα στη φυλακή νοσοκομείο για τη φροντίδα ενός ελαφρύ τραυματισμού από την πτώση. Παράλληλα, υπέφερα πολύ από τη ζέστη και είχα υποστεί μια οξεία κρίση δυσεντερίας. Δεν έμεινα τη νύχτα στο νοσοκομείο αλλά επέστρεψα στο ύπαιθρο. Από την τρίτη ημέρα και έπειτα έπρεπε να παραμείνω στο νοσοκομείο για εκεί θεραπεία.

Δεν παρατήρησα να μεταχειρίζονται Γερμανοί αλεξιπτωτιστές αντίθετα με το Διεθνές Δίκαιο ή να έχουν κακοποιηθεί. Είδα απλώς να οδηγούνται στη φυλακή αιχμάλωτοι Μακεδόνες και Άγγλοι. Άκουσα μόνο από συντρόφους σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Ακούστηκε ότι τις πρώτες ημέρες των εχθροπραξιών εκτέθηκαν γερμανικά πανιά καθοδήγησης αεροσκαφών.

Σελίδες 56-62 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 7ης Αεροπορικής Μερarchίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 18.8.1941.

Αφορά στην αποστολή -σε δακτυλογραφημένη μορφή- της ένορκης κατάθεσης του υπαξιωματικού Hans Harry Wollscheid. Φέρει την ημερομηνία 16.8.1941

(μετάφραση) Επί του θέματος:

Στις 20.5.1941 έπεσα στην περιοχή του Μάλεμε. Στις 21.5 έλαβα την εντολή να συγκεντρώσω όπλα και πυρομαχικά στην περιοχή του χώρου συγκέντρωσης. Κατά την πραγματοποίηση αυτής της αποστολής πέρασα δίπλα από ένα μικρού μεγέθους δέντρο με πολλά κλαδιά. Στα κάτω κλαδιά του κρέμονταν 7 νεκροί αλεξιπτωτιστές. Οι 4 περίπου εξ αυτών είχαν δεχθεί σφαίρες στο κεφάλι. Δεν μπόρεσα να διακρίνω που και πως είχαν οι άλλοι τραυματιστεί ή θανατωθεί. Τα σκοινιά κρατήματος των αλεξιπτωτών είχαν αποκοπεί και οι αλεξιπτωτιστές κρέμονταν από αυτά. Ήταν ακόμα δεμένοι από τον μάντα κράτησης τους. Τα πόδια τους βρίσκονταν ένα μέτρο περίπου απόσταση από το έδαφος. Καθώς βρισκόμουν δίπλα από το δέντρο, πέρασε από εκεί ο υπαξιωματικός Hoffmann πάνω στη μοτοσυκλέτα του, ο οποίος με πήρε αργότερα μαζί του και με οδήγησε στο χώρο συγκέντρωσης. Ο υπαξιωματικός Hoffmann είδε επίσης τους αλεξιπτωτιστές να κρέμονται πάνω στο δέντρο. Ο ίδιος σκοτώθηκε το απόγευμα της ίδιας ημέρας.

Δεν είμαι σε θέση να δηλώσω τον τρόπο με τον οποίο οι αλεξιπτωτιστές είχαν οδηγηθεί στον θάνατο και κυρίως εάν είχαν κρεμαστεί ενώ ήταν ακόμα ζωντανοί. Τα πτώματα ήταν πρησμένα εξαιτίας της υψηλής θερμοκρασίας με αποτέλεσμα να αηδιάσω και να μην μπορώ να διαπιστώσω κάτι περισσότερο. Εκτός τούτου επικρατούσε στο δέντρο μια δυσσομία αποσύνθεσης.

Αργότερα, έφτασαν ακόμα και άλλα μέλη του Συντάγματος Εφόδου, τα ονόματα των οποίων δεν γνωρίζω. Εξέφρασαν ότι ήταν της άποψης ότι οι αλεξιπτωτιστές κρεμάστηκαν νεκροί με αποτέλεσμα να προκαλέσουν σε μας φόβο.

Νωρίς το επόμενο πρωί της 22.5.1941, μετακινήθηκα με μια μοτοσυκλέτα στο αεροδρόμιο του Μάλεμε. Είχα υποστεί ένα τραύμα από τη ρίψη με το αλεξίπτωτο, τις συνέπειες του οποίου αντιλήφθηκα αργότερα. Καθώς ανέμενα στο αεροδρόμιο το μεταγωγικό μου, ένας οδηγός μοτοσυκλέτας μου διηγήθηκε ότι είχε δει σε ένα σπίτι 3 νεκρούς αλεξιπτωτιστές οι οποίοι είχαν δεθεί σε καρέκλες και κιβώτια με κομμένα τα λαρύγγια. Κατευθύνθηκα τότε με μια μοτοσυκλέτα προς το εν λόγω σπίτι το οποίο δεν βρίσκονταν μακριά από το αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Εκεί, αντίκρισα την

παρακάτω εικόνα: Σε έναν χώρο στο ισόγειο βρίσκονταν 3 Γερμανοί αλεξιπτωτιστές εκ των οποίων οι 2 ήταν δεμένοι σε καρέκλες και ο τρίτος πάνω σε ένα κιβώτιο. Τα χέρια τους ήταν ενωμένα στις πλάτες τους πίσω από την πλάτη της καρέκλας. Στον άνδρα, που βρισκόταν πάνω στο κιβώτιο, ήταν επίσης δεμένα τα χέρια του και προεξείχε ο μισός από το κιβώτιο έτσι όπως κάθονταν. Και στους 3 συνολικά αλεξιπτωτιστές είχαν κοπεί τα λαρύγγια. Δεν εντόπισα άλλα τραύματα, κυρίως πληγές από σφαίρες. Δεν εξακρίβωσα κάτι άλλο επειδή τα πτώματα ήταν ήδη πρησμένα και μύριζαν έντονα. Ο οδηγός της μοτοσυκλέτας ανήκε στο Σύνταγμα Εφόδου και το όνομα του δεν μου είναι γνωστό.

Σελίδες 63-66 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 7ης Αεροπορικής Μερραρχίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 27.10.1941.

Αφορά στην αποστολή πρακτικών της ένορκης κατάθεσης του ανθυποσημινία Gerhard Bode 14ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη. Φέρει την ημερομηνία 22.10.1941.

(μετάφραση) Επί του θέματος:

Ως μέλος του 14ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών τραυματίστηκα στις 21.5.1941 στην Κρήτη, πλησίον του Ηρακλείου. Βρισκόμουν με τη φόρμα των αλεξιπτωτιστών σε ένα μικρό σπίτι κοντά στην δυτική πύλη της πόλης του Ηρακλείου. Εκεί, εμφανίστηκαν ένοπλοι Έλληνες πολίτες οι οποίοι αφαίρεσαν από εμένα τη φωτογραφική μου μηχανή, το ρολόι χειρός και 62 περίπου μάρκα. Εξαιτίας του τραυματισμού μου δεν μπόρεσα να προβάλλω αντίσταση ενάντια σε τούτη την αφαίρεση των προσωπικών μου αντικειμένων. Ο επικεφαλής του πλήθους αυτού με έριξε κάτω τραβώντας με από τα πλάγια της φόρμας κάτι που μου προκάλεσε αφόρητο πόνο. Έπειτα, φόρεσε τη φόρμα και το κράνος μου ωστόσο με την πίσω πλευρά μπροστά. Από 15-20 μέτρα περίπου απόσταση θα τον θεωρούσε κάποιος για αλεξιπτωτιστή, επειδή δεν θα μπορούσε να διακρίνει πλέον επακριβώς από μια τέτοια απόσταση εάν το κράνος έχει φορεθεί σωστά ή όχι.

Ο Έλληνας άνοιξε πυρ με το πιστόλι από ένα παράθυρο του σπιτιού αυτού. Υποθέτω ότι βρίσκονταν εκεί κοντά αλεξιπτωτιστές, επειδή ρίχθηκαν πυρά ελαφρών τυφεκίων πεζικού κατά της εν λόγω οικίας. Δεν θυμάμαι τίποτε άλλο πλέον, επειδή άρχισε να επιδρά η ένεση μορφίνης που είχαν κάνει εξαιτίας του τραύματος μου.

Τη νύχτα της 21. προς 22.5.1941 μεταφέρθηκα από Έλληνες στρατιώτες στο νοσοκομείο της πόλης του Ηρακλείου όπου παρέμεινα εκεί μέχρι την απελευθέρωση μου στις 30.5.1941. Η μεταχείριση μου από τους Έλληνες ήταν άψογη.

Σελίδες 67-69 (περίληψη)

Απόρρητο έγγραφο από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών -επιτροπή Αρχείων προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-Υπηρεσία Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 3.11.1941.

Αφορά στην αποστολή εγγράφου υλικού σχετικά με παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου στην Κρήτη.

Σελίδες 70-72 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 17ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου. Φέρει την ημερομηνία 4.11.1941.

Αφορά στην αποστολή της ένορκης κατάθεσης του δεκανέα Simon Deimel 1ου λόχου εφεδρικού 137ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη. Φέρει την ημερομηνία 31.10.1941.

(μετάφραση) Τον Μαΐου 1941 ανήκα στον 3ο λόχο 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών που δραστηριοποιούνταν στην Κρήτη. Στις 22 Μαΐου 1941 αποβιβάστηκα με 10 ακόμα Ορεινούς Κυνηγούς από ένα Junker 52 στην ακτή πλησίον των Χανίων. Τη νύχτα της 22. προς 23. Μαΐου αντικαταστήσαμε τους αλεξιπτωτιστές και ήρθαμε για πρώτη φορά σε επαφή με τον εχθρό. Απέναντι μας βρίσκονταν αγγλικά ή αυστραλιανά στρατεύματα από ό,τι μπορούσαμε να διακρίνουμε από τις στρατιωτικές τους στολές. Στις 23 Μαΐου ξεκινήσαμε την προέλαση εναντίον των Χανίων, καθλωθήκαμε όμως σε ένα ισχυρά αμυνόμενο λόφο. Κατά τη διάρκεια της 24. Μαΐου παρακάμψαμε αυτή τη θέση πυρών και τοποθετηθήκαμε πλησίον της φυλακής των Χανίων. Μπροστά από εμάς βρίσκονταν ξανά μια δημιουργημένη από τους Άγγλους άρτια ορεινή θέση πυρών. Στις 25 Μαΐου κατορθώσαμε με την υποστήριξη της αεροπορίας να καταλάβουμε το ύψωμα αυτό. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης εναντίον του εν λόγω υψώματος πέρασα δίπλα από πολυάριθμους νεκρούς αλεξιπτωτιστές. Τα πτώματα των Γερμανών αλεξιπτωτιστών ήταν καλυμμένα με τα αλεξίπτωτα. Μόνο ένα πτώμα βρίσκονταν ακάλυπτο. Παρατήρησα ότι το πτώμα αυτό έφερε μόνο το στρατιωτικό παντελόνι, κατά τα άλλα ήταν εντελώς γυμνό. Οι βραχίονες ήταν δεμένοι στον κορμό του σώματος με σκοινί, το στήθος έφερε πολλές πληγές από μαχαίρι. Τα μάτια ήταν τρυπημένα. Το πτώμα φορούσε τα υποδήματα και το παντελόνι των αλεξιπτωτιστών μας, το αλεξίπτωτο βρίσκονταν παραπέρα. Κείτονταν στο μέσο άλλων πεσόντων Γερμανών αλεξιπτωτιστών και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι επρόκειτο για ένα Γερμανό αλεξιπτωτιστή. Την ίδια ημέρα τραυματίστηκα και μπήκα στο νοσοκομείο. Μου έκανε εντύπωση ότι μεταξύ των πεσόντων δεν μπορούσε να δει κάποιος τη φόρμα αλεξιπτωτιστών. Σύμφωνα με όλη αυτή την κατάσταση δεν μπορώ να φανταστώ ότι αυτοί οι αλεξιπτωτιστές θα είχαν προλάβει να βγάλουν τη φόρμα. Δεν έχω να προσθέσω κάτι άλλο.

Σελίδες 73-81 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο αντίγραφο εγγράφου από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών -επιτροπή Αρχείων προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-Υπηρεσία Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου. Φέρει την ημερομηνία 3.11.1941.

Αφορά στην αποστολή έξι (6) πρακτικών ανάκρισης από ειδική ομάδα του γερμανικού υπουργείου Εξωτερικών (μ.α. μέλη των SS) περί ωμοτήτων από τα βρετανικά στρατεύματα.

Η πρώτη του διερμηνέα Heinrich Permanschlager, κατοίκου Χανίων, με ημερομηνία 14.6.1941

(μετάφραση) Επί του θέματος:

Πριν την έναρξη του πολέμου ήμουν συνιδιοκτήτης ενός βρισκόμενου στον κόλπο της Σούδας αλευρόμυλου. Στις 6.4.1941 τέθηκα από τις ελληνικές αρχές μαζί με τον Γερμανό πρόξενο Kueger και μερικά άλλα άτομα σε περιορισμό στα Χανιά. Δύο ημέρες πριν την κατάληψη της πόλης των Χανίων από τα γερμανικά στρατεύματα απελευθερωθήκαμε εν μέσω της γενικής σύγχυσης. Μετέφερα αρχικά τον πρόξενο Kueger σε ασφαλή χώρο στα βουνά και επέστρεψα κατόπιν στα Χανιά που εν τω μεταξύ είχαν τεθεί υπό την κατοχή των γερμανικών στρατευμάτων. Εκεί, παρουσιάστηκα στο τοπικό φρουραρχείο. Τέθηκα στη διάθεση του στρατιωτικού διοικητή ως διερμηνέας.

Από διαφορετικά άτομα, ιδιαίτερος από τους κατοίκους του χωριού Μόδι εκεί όπου βρίσκονταν η σύζυγος μου, η οποία είναι Κρητικιά στην καταγωγή, ειπώθηκαν σε μένα διάφορες φήμες σχετικά με τη διάπραξη φρικαλεοτήτων από τους Άγγλους κατά των γερμανικών στρατευμάτων. Επρόκειτο αποκλειστικά για φήμες και όχι για προσωπικές εμπειρίες αυτών των ατόμων έτσι ώστε να μην καθίσταται εφικτή η προσκόμιση κάποιου αδιάσειστου αποδεικτικού στοιχείου. Μεταξύ άλλων είχαν κοπεί τα αυτιά Γερμανών στρατιωτών τα οποία οι Άγγλοι τα είχαν περάσει σε σπάγκους και τα επιδείκνυαν. Στις 13.6.41 συνάντησα τυχαία στα Χανιά τον πολύ γνωστό μου οδηγό άμαξας Ιωάννη Μαυρεδάκη. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης μου διηγήθηκε ότι ο ίδιος είχε δει έναν Άγγλο ο οποίος έφερε γύρω από το κράνος του ένα τέτοιο σπάγκο με κομμένα αυτιά.

Η πληροφορία αυτή μου φάνηκε αρκετά σπουδαία για να τη γνωστοποιήσω στις γερμανικές στρατιωτικές αρχές. Για το λόγο αυτό έφερα μαζί μου τον Μαυρεδάκη ώστε να μπορέσει ο ίδιος να καταθέσει σχετικά με όσα είχαν υποπέσει στην αντίληψη του.

Αναφορικά με το εν λόγω άτομο: Τον θεωρώ ως έναν ευπρεπή και αξιόπιστο άνθρωπο. Τον γνωρίζω τα τελευταία 6-7 χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων είχα συνεργαστεί επαγγελματικά μαζί του.

(περίληψη) Η δεύτερη προέρχεται από τον Ιωάννη Μαυρεδάκη κατοίκου Χανίων/Καστελίου. Φέρει την ημερομηνία 14.6.1941.

(μετάφραση) Επί του θέματος: Κατά τη διάρκεια των πρώτων εχθροπραξιών στην Κρήτη βρισκόμουν στα Χανιά. Τη δεύτερη ημέρα μετά τη ρίψη του πρώτου κύματος Γερμανών αλεξιπτωτιστών άκουσα ότι ένας γνωστός μου, ο οδηγός Εμμανουήλ Συγγελάκης, είχε τραυματιστεί στο Γαλατά. Οδηγούσε εκτός υπηρεσίας από Μάλεμε προς Χανιά και δέχτηκε καθοδόν τα πυρά ενός αεροσκάφους. Επειδή επρόκειτο για έναν φίλο μου θέλησα να τον παραλάβω και να τον μεταφέρω με το όχημα μου στα Χανιά. Στην πρώτη προσπάθεια μου εμποδίστηκα στην έξοδο της πόλης από τους Άγγλους. Αφότου προσκόμισα μια άδεια από μια στρατιωτική φρουρά, μπόρεσα να πραγματοποιήσω τη διαδρομή αυτή με το όχημα μου το οποίο είχε επιταχθεί προς χρήση του Ερυθρού Σταυρού. Στη διχάλα του δρόμου μεταξύ του οδηγώντας στο Μάλεμε παραλιακού δρόμου και της διακλάδωσης προς Γαλατά συνάντησα το βοηθό του τραυματία και αναζητούμενου από μένα οδηγού και με πληροφόρησε ότι ο Συγγελάκης είχε ήδη μεταφερθεί στα Χανιά. Έκανα τότε στροφή για να επιστρέψω. Κατά τη διάρκεια αυτής της στροφής με πλησίασε ένα φορτηγό προερχόμενο από το Μάλεμε με 30 περίπου Άγγλους. Έπρεπε να σταματήσει για λίγο επειδή το γύρισα διαγωνίως πάνω στο δρόμο. Όταν έφερα το όχημα μου στην πλευρά προς κατεύθυνση τα Χανιά, σταμάτησα στη δεξιά πλευρά του δρόμου για να αφήσω να περάσει το αγγλικό φορτηγό που κινούταν πίσω από μένα. Οδηγούσα μια κλειστού τύπου λιμουζίνα με το τιμόνι στην αριστερή πλευρά. Τα παράθυρα ήταν κατεβασμένα έτσι να μπορέσω να παρατηρήσω καλά το περνώντας δίπλα μου φορτηγό. Στο μπροστινό και πίσω μέρος είχε τοποθετηθεί ένα πολυβόλο. Ένας από τους τραγουδώντας Άγγλους με είχε ήδη προσέξει κατά τη στροφή του οχήματος μου επειδή μου έδειξε με ασυνήθιστο τρόπο με τα χέρια το κράνος του. Ο Άγγλος αυτός βρίσκονταν στη δεξιά πλευρά του οχήματος, τελευταίος της τρίτης σειράς, επομένως στη στρεφόμενη σε μένα πλευρά του οχήματος κατά τη προσπέραση. Αρχικά, δεν μπορούσα να εξηγήσω τι εννοούσε με αυτό, επειδή η προσοχή μου ήταν εφισταμένη στη στροφή του οχήματος. Όταν το όχημα μου σταμάτησε, κοίταξα προς τα αριστερά και άφησα τους Άγγλους να περάσουν. Το φορτηγό κινούταν με πάρα πολύ μικρή ταχύτητα με αποτέλεσμα να μπορέσω να παρατηρήσω πάρα πολύ καλά την παρακάτω εικόνα:

είδα εκ νέου τον ίδιο Άγγλο που προηγουμένως μου είχε κάνει αυτήν την παράξενη εντύπωση. Συνέχιζε να δείχνει το κράνος του. Παρατηρώντας καλύτερα, διέκρινα ένα στεφάνι από ανθρώπινα αυτιά τα οποία ήταν περασμένα σε ένα σπάγκο και τοποθετημένα πάνω στο κράνος του. Στην αρχή θεώρησα ότι το κράνος του ήταν απλά ματωμένο. Από κοντινότερη απόσταση είδα όμως ότι το αίμα προερχόταν από τα κρεμασμένα αυτιά. Αποκλείω την περίπτωση πλάνης. Ήταν μεσημέρι, λίγο πριν τις 3:00, και το όχημα πέρασε -όπως έχω ήδη δηλώσει- πολύ αργά δίπλα μου. Δεν μπορώ να αναφέρω τον αριθμό των αυτιών, επειδή διέκρινα μόνο την σε μένα στρεφόμενη πλευρά του κράνους. Ήταν ωστόσο περασμένα το ένα δίπλα στο άλλο και κάλυπταν όλη την εν λόγω πλευρά. Μπορώ να πω μετά βεβαιότητας ότι στο όχημα βρίσκονταν μόνο τακτικά στρατεύματα των Άγγλων. Δεν υπήρχαν πολίτες μεταξύ αυτών. Θυμάμαι ακόμα μάλιστα ότι ο αναφερόμενος στρατιώτης έφερε στο μπράτσο του δύο γαλόνια και μάλιστα ένα μαύρου και ένα άσπρου χρώματος, μάλλον διακριτικά του βαθμού του. Το αγγλικό όχημα συνέχισε την πορεία του με κατεύθυνση τα Χανιά. Επιθυμώ να δηλώσω ότι ο στρατιώτης με τα κομμένα αυτιά στο κράνος είχε ιδωθεί και από άλλα άτομα. Δεν γνωρίζω εάν ο βοηθός του Συγγελάκη, ο οποίος έμεινε πίσω στο έχοντας πάθει βλάβη αμάξι του εργοδότη του, είχε αντιληφθεί το ίδιο γεγονός, όπως εγώ. Το όνομα του δεν είναι σε μένα γνωστό. Μπορώ όμως να το μάθω. Παραθέτω ένα χάρτη περιοχής αναφορικά με τον χώρο του γεγονότος αυτού, τον οποίο θέτω ως τμήμα του περιεχόμενου της κατάθεσης μου. Ακολούθησα το αγγλικό φορτηγό από μεγάλη απόσταση, επειδή αναγκάστηκα να μείνω πίσω εξαιτίας της δημιουργίας σκόνης. Μου είναι άγνωστος ο προορισμός του.

(περίληψη) Η τρίτη του Ιωάννη Αστροπαλίτη κατοίκου Χανίων. Φέρει την ημερομηνία 18.6.1941

(μετάφραση) Μια ημέρα πριν εισέλθουν τα πρώτα γερμανικά στρατεύματα στα Χανιά, είδα, στην περιοχή του Αγίου Ιωάννη, πάνω σε ένα φορτηγό, το οποίο ήταν επανδρωμένο με αγγλικά στρατεύματα, στρατιώτες οι οποίοι έφεραν κρεμασμένα στους ώμους τους και περασμένα σε σπάγκο αυτιά Γερμανών στρατιωτών. Άλλοι Άγγλοι στρατιώτες, στο ίδιο όχημα, είχαν κρεμάσει παρομοίως περασμένα σε σπάγκους κομμένα χέρια και μύτες Γερμανών στρατιωτών. Στην εξωτερική πλευρά του φορτηγού κρέμονταν, παρομοίως περασμένα σε σπάγκους, κομμένα αυτιά, μύτες και χέρια Γερμανών στρατιωτών. Παρατήρησα από τα διακριτικά ότι ήταν αυστραλιανά στρατεύματα που είχαν στρατοπεδεύσει στον Άγιο Ιωάννη και περίξ αυτού και είχα καθαρίσει πολλές φορές τις μπότες αυτών. Το όχημα έφτασε λίγο πριν το μεσημέρι στον Άγιο Ιωάννη από τη Σούδα, σταμάτησε εκεί για περίπου μισή ώρα και αναχώρησε ξανά με κατεύθυνση τη Σούδα. Κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής πέταξαν οι Άγγλοι στρατιώτες τα ανθρώπινα μέλη. Έδωσαν κατόπιν την εντολή στους κατοίκους αυτού του μέρους να τοποθετήσουν κάπου παράμερα στους αμπελώνες και στα χωράφια τις μύτες, τα αυτιά και τα χέρια, κάτι το οποίο συνέβη.

(περίληψη) Η τέταρτη του Ιωάννη Κουτσουδάκη από τον Βάμο Χανίων. Φέρει την ημερομηνία 19.6.1941.

(μετάφραση) Είχα επιστρατευτεί από τις 28.10.40 ως έφεδρος χωροφύλακας στην Κρήτη και δραστηριοποιήθηκα ως οδηγός του πρώην αρχηγού χωροφυλακής στα Χανιά, ονόματι Μπόγρη. Μετά τη μετάθεση του με πήρε μαζί του ο διάδοχός του Βουράκης. Περίπου στις 23 ή 24 Μαΐου είδα 2 αγγλικά τριαξονικά στρατιωτικά οχήματα με 15-20 Άγγλους στρατιώτες το καθένα. Από τα στρατιωτικά τους καπέλα διέκρινα ότι επρόκειτο για Νεοζηλανδούς. Τα οχήματα κινήθηκαν μέσω της πλατείας της Αγοράς στα Χανιά. Πέρασαν πολύ κοντά από εμένα. Ήταν πρωί στις 11:00. Στο

πρώτο καμιόνι κρέμονταν από το ψυγείο ένα σκοινί το οποίο ήταν στερεωμένο στον κοιλία υποδοχής νερού. Στο σκοινί είχαν περαστεί ανθρώπινα αυτιά. Το σκοινί είχε δεθεί σε μια στεφάνη και μάλιστα σε μια διάμετρο των 25 περίπου εκατοστών. Δεν γνωρίζω τον ακριβή αριθμό. Ότι ήταν αυτιά μπορώ να το πω με σιγουριά και επίσης να το ορκιστώ.

(περίληψη) Η πέμπτη του Ιωάννη Παναγιώτη. Φέρει την ημερομηνία 20.6.1941.

(μετάφραση) Επιστρατεύτηκα ως έφεδρος χωροφύλακας το βράδυ της 28.10.40 στην Καλαμάτα. Στις 22.-23.5 περίπου διέσχισα το δρόμο της Αγοράς στα Χανιά και είδα ένα αγγλικό καμιόνι με 12-15 επιβαίνοντες στρατιώτες. Όλοι συνολικά φορούσαν στρατιωτικά κράνη και πρέπει να ήταν 9:00-10:00 το πρωί. Παρατηρούσα το πλησιάζοντας φορηγό και κάποιος νέος μου επέστησαν την προσοχή ότι ένας εξ αυτών έφερε περασμένο στο λαιμό του ένα σκοινί με ανθρώπινα αυτιά. Τον παρατήρησα προσεκτικά και μπόρεσα παρομοίως να το διαπιστώσω. Έφερε γύρω από το λαιμό του ένα σκοινί με περασμένα 5-6 αυτιά. Ήταν Νεοζηλανδός κάτι που μπόρεσα να διακρίνω από τα διακριτικά στους ώμους του. Κατά τη γνώμη μου κατευθύνονταν το καμιόνι προς τη Σούδα. Δυστυχώς, δεν μπόρεσα να διακρίνω εάν ακόμα άλλοι στρατιώτες έφεραν μαζί τους αυτιά.

(περίληψη) Η έκτη προέρχεται από τον Παπαδάκη Βασίλειο από το Κοντομαρί. Φέρει την ημερομηνία 21.6.1941.

(μετάφραση) Από αρχές Απριλίου του έτους αυτού είχα προσληφθεί από τους Άγγλους ως εργάτης. Η εργασία μου ήταν να αποθηκεύω κιβώτια σε μια καντίνα ή να τα τοποθετώ σε άλλες θέσεις. Στην αρχή δούλευα στην περιοχή της Σούδας και έπειτα στα Τσικαλαριά. Συνέβη μια Δευτέρα αφότου είχαν ριχτεί αλεξιπτωτιστές. Τη Δευτέρα αυτή σχόλασα νωρίτερα από τη δουλειά μου, ήρθα στα Χανιά και λίγο πριν τις 16:00-17:00 έπρεπε να μεταβώ εξαιτίας σήμανσης συναγερμού στο καταφύγιο στη Ντάπια, επειδή βρισκόμουν στην εκεί περιοχή. Πίσω από εμένα ήρθαν δυο Άγγλοι με πλατιά στρατιωτικά καπέλα. Ο ένας εξ αυτών έφερε στο μπράτσο του τρία γαλόνια. Κοίταξε τριγύρω μου και είδα ότι ο εν λόγω Άγγλος με τα τρία γαλόνια φορούσε μια στεφάνη με ανθρώπινα αυτιά. Ήταν περασμένα σε ένα σύρμα το οποίο έφερε πάνω στους ώμους του. Ο ίδιος Άγγλος έδειξε προς όλους τους πολίτες τη στεφάνη αυτή. Κατά τη γνώμη πρέπει να ήταν 20 περίπου αυτιά. Ο άλλος Άγγλος στρατιώτης είχε στο χέρι παρομοίως μια στεφάνη με 10 περίπου ζευγάρια αυτιά και έπαιζε με αυτά όπως με ένα κομποσκοίνι (ελληνικό κομπολόι). Θυμάμαι ότι ένας χωροφύλακας ρώτησε τι είχαν στα σύρματα. Και οι δύο «Γερμανοί» απάντησαν και έδειξαν τα ανθρώπινα αυτιά. Όταν πέρασε ο κίνδυνος της αεροπορικής επίθεσης εξαφανίστηκαν πρώτοι οι δύο Άγγλοι. Θυμάμαι ακόμα ότι δεν μπήκαν καθόλου μέσα στο καταφύγιο, αλλά στάθηκαν στην είσοδό του.

Σελίδες 82-84 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο στρατιωτικού εγγράφου προς αξιωματούχο του γερμανικού στρατού. Φέρει την ημερομηνία 24.10.1941.

Αφορά στις συνθήκες βύθισης δύο καϊκιών από συμμαχικό υποβρύχιο πριν το Πόρτο Ράφτη.

(μετάφραση) Το καϊκι «Ιωάννης» Ρι 241, 180 τ. με φορτίο σανό προς Χαλκίδα, βυθίστηκε στις 23.10 και ώρα 9:00 από τα πυρά πυροβόλου εχθρικού υποβρυχίου, 2 ναυτικά μίλια νοτιοανατολικά του Πόρτο Ράφτη. Αμέσως μετά συνέβη το ίδιο με το καϊκι «Βαρβάρα Αβεντάκη», αγνώστων χαρακτηριστικών, που κινούταν προς το πρώτο καϊκι.

Από το «Ιωάννης» διασώθηκαν όλα τα μέλη του πληρώματος. Από το «Αβεντάκη» σκοτώθηκαν από πυρά πολυβόλου 4 ναύτες και 1 επιβάτης, εν μέρει στη σωστική λέμβο.

Οι επιζήσαντες του «Ιωάννης» επέμεναν κατόπιν σαφών ερωτήσεων ότι στο κατάστρωμα βρίσκονταν κάμποσοι άνθρωποι με πολιτικά. Φορούσαν σακάκια και χρωματιστά πουκάμισα. Το υποβρύχιο άνοιξε πυρ από μια απόσταση των 300 περίπου μέτρων. Μπορεί να υποθέσει κάποιος ότι οι πολίτες ήταν Έλληνες φυγάδες που είχαν παραληφθεί από το υποβρύχιο από ένα καϊκι πλησίον του Πόρτο Ράφτη. Λαμβάνεται εδώ υπόψη η αναφορά ενός εμπιστού από τις 23.10 ότι το ψαροκάικο «Κωνσταντίνος Σάμου», με καπετάνιο τον Μαρουλιά, θα παραλάμβανε επιβάτες στο Πόρτο Ράφτη ή τους είχε ήδη παραλάβει οι οποίοι κατείχαν ταξιδιωτική άδεια για τη Σάμο αλλά ήθελαν να διαφύγουν στην Τουρκία.

Λεπτομέρειες σχετικά με τη βύθιση:

Οι ναύτες του «Ιωάννης» καθόταν για πρωινό στο κατάστρωμα. Ο καπετάνιος παρατηρούσε από την αριστερή πλευρά του σκάφους για να μην περάσουν πολύ κοντά από τη στεριά. Ο μηχανικός χειρίζονταν τη μηχανή στο μηχανοστάσιο. Στις 9:00 περίπου ακούστηκε ένας θόρυβος εκτόξευσης βλήματος στη δεξιά πλευρά. Αμέσως μετά μια βολή κατέστρεψε το ιστίο. Μόλις τότε εντοπίστηκε το υποβρύχιο το οποίο είχε αναδυθεί και βρίσκονταν ακίνητο στη δεξιά πλευρά της πρύμνης. Στο κατάστρωμα βρίσκονταν τουλάχιστον 10 άτομα εκ των οποίων τουλάχιστον τα μισά με πολιτικά. Ρίχτηκε μια δεύτερη βολή η οποία βρήκε το φορτίο. Μετά τη δεύτερη βολή πήδησαν όλοι από την αριστερή πλευρά του σκάφους στη θάλασσα εκτός του καπετάνιου. Αυτός είχε γαντζωθεί στα ρέλια της εξωτερικής πλευράς του σκάφους. Έκανε νόημα προς το βρισκόμενο στα 300 μέτρα υποβρύχιο για να καταστήσει αισθητή την παρουσία του ως Έλληνας. Ως απάντηση δέχθηκε τα πυρά πολυβόλου. Έπεσε στο νερό. Ακολούθησαν 4-5 βολές από το πυροβόλο. Το «Ιωάννης» άρχισε να βυθίζεται και η βύθιση του ολοκληρώθηκε στις 10:30 περίπου.

Οι κολυμπώντας στο νερό Έλληνες φώναζαν πολλές φορές προς το υποβρύχιο ότι ήταν Έλληνες. Και αυτοί επίσης δέχθηκαν τα πυρά πολυβόλου. Το συγκεκριμένο συμβάν, δηλαδή από την έναρξη πυρών στο υποβρύχιο έως ότου ριχτούν στη θάλασσα οι ναυτικοί του «Ιωάννης», το φωτογράφισαν ορισμένοι ναύτες. Οι πολίτες επίσης κινούσαν το χέρι με στραμμένο τον αντίχειρα προς τα κάτω καθώς ήθελαν να υποδηλώσουν ότι οι δεχόμενοι τα πυρά Έλληνες θα πνίγονταν.

Το υποβρύχιο έφερε μπροστά και δίπλα στον πύργο ένα πυροβόλο και από τον πύργο έριχνε πυρά ένα πολυβόλο. Ήταν βαμμένο μολυβί. Οι επιβαίνοντες του «Ιωάννης» χαρακτήρισαν, σύμφωνα με το εγχειρίδιο του πολεμικού ναυτικού, το υποβρύχιο ως τύπου Clyde. Ένα ακόμα τέτοιου είδους υποβρύχιο είχε εντοπιστεί λίγο πριν την έναρξη του πολέμου στην Αλεξάνδρεια.

Η θάλασσα κινούταν ελαφριά, ο ουρανός ήταν συννεφιασμένος και ο άνεμος νότιος.

Οι ναύτες από το «Ιωάννης» παραλήφθηκαν μετά από 3 ώρες από ένα άλλο καϊκι. Ανέφεραν ότι ήθελαν μεν να συνεχίσουν αλλά μετά από μια άδεια των 10 ημερών. Μόνο ένας ναύτης ήταν πρόθυμος να επιβιβαστεί αμέσως ξανά.

Οι επιζήσαντες του «Αβεντάκη» δεν βρίσκονται ακόμα στον Πειραιά.

Σελίδες 85-89 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 7ης Αεροπορικής Μεραρχίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 6.10.1941.

Αφορά στην αποστολή της κατάθεσης του ανθυποσημνία Otto Denzer περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα κατά των Γερμανών αλεξιπτωτιστών στην Κρήτη. Φέρει την ημερομηνία 27.9.1941.

(μετάφραση) Επί του θέματος: Στις 20.5.41 ρίχτηκα με τα λόχο μου στην περιοχή του Μάλεμε, στην Κρήτη. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, κατά τις 17:00, πραγματοποίησε το τάγμα επίθεση εναντίον του ονομαζόμενου Υψώματος με το Κάστρο.

Το τάγμα κλήθηκε πίσω επειδή εμφανίστηκαν 3 εχθρικά ελαφρά τεθωρακισμένα εναντίον των οποίων δεν διαθέταμε καθόλου αντιαρματικά. Επειδή βρισκόμουν με τον υπαξιωματικό Beckert, και τους ανθυποσημνίες Otto και Schauer σχεδόν στην κεφαλή του τάγματος, δεν μπορέσαμε να οπισθοχωρήσουμε. Βρήκαμε τότε κάλυψη μπροστά από το πλησιάζοντας τεθωρακισμένο, πίσω από το οποίο ακολουθούσε το πεζικό του εχθρού και ανοίξαμε πυρ εναντίον των πεζικάριων. Κατορθώσαμε έτσι να αναγκάσουμε αυτούς να αναζητήσουν κάλυψη και να μην μπορέσουν να συνεχίσουν την προέλαση. Με αυτόν τον τρόπο καλύψαμε τα νώτα της υποχώρησης του τάγματος μας. Ο ανθυποσημνίας Schauer έχασε τότε τη ψυχραιμία του -είχαμε περικυκλωθεί- και εξήλθε για να έρθει σε επαφή με το τάγμα. Στο σημείο αυτό δέχθηκε μια από κοντινή απόσταση σφαίρα στην κοιλιά. Σωριάστηκε αμέσως μπροστά από μένα. Από μια απόσταση 10 περίπου μέτρων παρατήρησα τότε το παρακάτω: εμφανίστηκαν 40-50 περίπου στρατιώτες του εχθρού και κινήθηκαν προς τη θέση όπου κείτονταν ο ανθυποσημνίας Schauer. Είδα τότε ότι ένας στρατιώτης αποσπάστηκε από την ομάδα, κινήθηκε προς τον εν λόγω ανθυποσημνία και τοποθέτησε μια απασφαλσμένη χειροβομβίδα κάτω από το κεφάλι του. Προτού πράξει αυτό, οι περισσότεροι στρατιώτες του εχθρού είχαν ήδη απομακρυνθεί από τον ανθυποσημνία Schauer λόγω της αναμενόμενης έκρηξης της χειροβομβίδας. Από την έκρηξη χωρίστηκε το κεφάλι του ανθυποσημνία στα δύο με αποτέλεσμα να βρει ακαριαίο θάνατο. Δεν γνωρίζω ποιοι βρίσκονταν απέναντι μου. Δεν μπόρεσα να διακρίνω από τη γλώσσα τους εάν επρόκειτο για Άγγλους, Αυστραλούς, Νεοζηλανδούς ή Έλληνες. Δεν παρατήρησα κάτι πάνω στα κράνη που φόραγαν οι στρατιώτες. Το βράδυ της ίδιας ημέρας, την 20.5.41, παρατήρησα και βίωσα το κάτωθι περιστατικό:

Κατά τη διάρκεια μιας επίθεσης εναντίον του ονομαζόμενου Υψώματος με το Κάστρο δέχθηκε ο καλύτερος μου φίλος, ο ανθυποσημνίας Dreissigacker, σφαίρα στη φτέρνα. Εξαιτίας της πληγής ήταν σε τούτον αδύνατο να υποχωρήσει με το τάγμα. Και εγώ παρομοίως δεν ήμουν σε θέση να οπισθοχωρήσω, επειδή είχαν εμφανιστεί εντωμεταξύ εχθρικά τεθωρακισμένα. Εξαιτίας αυτού παρέμεινα στο έδαφος. Ο ανθυποσημνίας Dreissigacker συνέχισε να σέρνεται προς τα πίσω και αιχμαλωτίστηκε από τους στρατιώτες του εχθρού. Το πρωί της 21.5.41 βρήκα ξανά τον εν λόγω ανθυποσημνία. Είχε ακόμα πλήρως τις αισθήσεις του και μου διηγήθηκε το κάτωθι: ορισμένοι στρατιώτες τον είχαν καρφώσει μετά τον τραυματισμό του 2 φορές με παρατεταμένες τις ξιφολόγχες στην αριστερή πλευρά της κοιλιάς. Τον έβαλα τότε στην πλάτη μου και προσπάθησα να τον μεταφέρω στα μετόπισθεν. Κατά τη διάρκεια αυτής της μεταφοράς εξέπνευσε ωστόσο. Τον εξέτασα τότε και διαπίστωσα ότι δεν διακρίνονταν επιφανειακά κάτι σοβαρό. Εκ τούτου, μπορεί κάποιος να δεχτεί με βεβαιότητα ότι ο υποσημνίας Dreissigacker εξέπνευσε εξαιτίας εσωτερικής αιμορραγίας, προερχόμενης από τα τρυπήματα ξιφολόγχης. Ο τραυματισμός του αυτός είναι αδύνατο να θεωρηθεί ως αιτία θανάτου επειδή το τραύμα αυτό ήταν ελαφριάς φύσης.

Την, παραβιάζοντας το Διεθνές Δίκαιο, θανάτωση του ανθυποσμηνία Schauer τη βίωσε τόσο ο υπαξιωματικός Beckart όσο και ο ανθυποσμηνίας Otto και την είδαν με τα ίδια τους τα μάτια.

Αναφορικά με τον ανθυποσμηναγό Dreissigacker δεν γνωρίζω εάν ήταν Άγγλοι, Νεοζηλανδοί, Αυστραλοί ή Έλληνες στρατιώτες αυτοί που του επέφεραν αυτά τα δύο τραπήματα.

Σελίδα 90 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς υπουργό Αεροπορίας και Ανώτατο Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας. Φέρει την ημερομηνία 30.10.1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφου εγγράφου ένορκης κατάθεσης του Otto Denzer (βλ. σελ. 85-89) και στην κλήτευση μελών του γερμανικού στρατού (βλ. σελ. 85-89) περί κατάθεσης αυτών αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

Σελίδες 91-92 (περίληψη)

Στρατιωτικό Έγγραφο από τον υπουργό Αεροπορίας και Ανώτατο Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού - Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 24.12.1941.

Αφορά στη μη πραγματοποίηση ένορκης κατάθεσης των παραπάνω μελών του γερμανικού στρατού (σελ. 90) περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη λόγω θανάτου αυτών.

Σελίδες 93-97 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό απόρρητο έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 11.7.1941.

Αφορά στο αίτημα προς τον επιθεωρητή Υγειονομικού Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας σχετικά με τη υποβολή έκθεσης περί ωμοτήτων από τα συμμαχικά στρατεύματα κατά Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

(μετάφραση) Βάσει των δημοσιευμένων στον γερμανικό ημερήσιο τύπο αναφορών σχετικά με περιπτώσεις ακρωτηριασμών Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη πρόκειται, όπως φαίνεται, για ένα σχετικά σημαντικό αριθμό. Οι απάνθρωπες αυτές πράξεις είχαν διαπραχθεί τόσο από τους Άγγλους όσο και από τους Νεοζηλανδούς, αλλά κυρίως από τον άμαχο πληθυσμό της Κρήτης.

Εντωμεταξύ, η έρευνα μας έδωσε την παρακάτω εικόνα:

1) Στον προϊστάμενο ιατρό του στρατιωτικού νοσοκομείου πολεμικής αεροπορίας στη Θεσσαλονίκη κατέστη γνωστή μια μοναδική μόνο περίπτωση τραυμάτων προερχόμενα από μαχαίρι και μάλιστα επρόκειτο για ένα στρατιώτη που δέχθηκε με μαχαίρι κάμποσα τραύματα στο λαιμό, στο στήθος και στην κοιλιακή χώρα. Τα τραύματα προήλθαν από μια γυναίκα. Ο ίδιος ο στρατιώτης δεν μπόρεσε να δώσει ακριβέστερες πληροφορίες, επειδή στο χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια του οποίου διαπράχθηκαν οι φρικαλεότητες αυτές είχε χάσει τις αισθήσεις του. Ο συγκεκριμένος στρατιώτης, η διεύθυνση του οποίου έχει εξακριβωθεί, βρισκονταν κατά την παραμονή μας στη Θεσσαλονίκη στο δρόμο της επιστροφής του προς την πατρίδα έχοντας ήδη αναρρώσει επειδή το νοσοκομείο ήταν το διάστημα αυτό έτοιμο προς πάυση καθηκόντων.

2) Στα στρατιωτικά νοσοκομεία Αθηνών βρίσκονταν ένας μεγαλύτερος αριθμός ακρωτηριασμένων, ωστόσο δεν μπόρεσε να διαπιστωθεί, κατόπιν αιτήματος προς τους ερωτηθέντες ιατρούς, καμία απολύτως περίπτωση, μολονότι ήταν σε γενικές γραμμές γνωστό μεταξύ των ιατρών στην Αθήνα ότι είχαν διαπραχθεί ακρωτηριασμοί στην Κρήτη, ωστόσο οι ίδιοι οι ακρωτηριασμένοι εξέπνευσαν εντωμεταξύ στο νησί.

3) Στην ίδια την Κρήτη: εδώ στα Χανιά έλαβα από τον επιτελικό ιατρό W. Roddewig (στρατιωτικό ταχυδρομείο αρ. 21588, Βιέννη) τις πρώτες αυθεντικής μορφής περιγραφές. Ο εν λόγω ιατρός είχε δει προσωπικά τους ακρωτηριασμούς και την κακοποίηση πτωμάτων και είχε αμέσως τραβήξει φωτογραφίες. Αφορούν αποκλειστικά ακρωτηριασμένους κατά την επίθεση στο Καστέλι Κισσάμου. Από 57 ριχθέντες αλεξιπτωτιστές, οι 40 είχαν ακρωτηριαστεί στο λαιμό, στο στήθος και στην κοιλιά, είχαν υποστεί αφαίρεση των όρχεων και τρύπημα των οφθαλμών. Όλο συνολικά το υλικό αναφορικά των περιπτώσεων αυτών έχει σταλεί στο 3ο Επιτελικό γραφείο, στον λοχαγό Mors. Οι υπόλοιποι 17 άνδρες δεν υπέστησαν κάποια κακοποίηση, επειδή κατόρθωσαν να εισβάλλουν σε μια φυλακή, από εκεί όπου κατά την επίθεση Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφορμήσεως μπόρεσαν να διαφύγουν μέσω μιας καταστραμμένης πόρτας, να αποπλίσουν τους φρουρούς και να προωθηθούν κατόπιν προς μια άλλη γερμανική στρατιωτική μονάδα. Στον επιτελικό ιατρό δεν είναι γνωστές άλλες περιπτώσεις. Ως αντίποινα για τις απάνθρωπες αυτές πράξεις ανέφερε ο επιτελικός ιατρός ότι εκτελέστηκαν 200 περίπου άνδρες κάτοικοι του Καστελίου Κισσάμου. Ο στρατοδίκης Ruedel στα Χανιά αναφέρθηκε στις περιγραφές του επιτελικού ιατρού Roddewig δηλώνοντας ότι ο αναφερόμενος αριθμός είναι βασικά πάρα πολύ μεγάλος. Δεν μπόρεσε να αναφερθεί τη χρονική αυτή στιγμή λεπτομερώς, επειδή όλα συνολικά τα έγγραφα, όπως οι καταθέσεις μαρτύρων και το φωτογραφικό υλικό, είχαν σταλεί εντωμεταξύ στον Αρχιστράτηγο του Γερμανικού Στρατού. Ο στρατοδίκης Ruedel ανέφερε συνοπτικά ότι με βάση όλες συνολικά τις έως τώρα ανακρίσεις διαπιστώθηκαν από ειδικές ομάδες Διάσωσης 6-8 περιπτώσεις στο Καστέλι Κισσάμου, περίπου 15 περαιτέρω ξεχωριστού χαρακτήρα περιπτώσεις σε άλλες περιοχές, μόνο στο Ρεθύμνο 3-4 μαζικού. Στο σημείο αυτό δεν έχει ωστόσο απόλυτα ξεκαθαριστεί εάν έχουν διαπραχθεί ακρωτηριασμοί σε βρισκόμενους εν ζωή ή σκύλευση πεσόντων. Από τα θύματα αυτών των απάνθρωπων πράξεων κανείς δεν βρίσκεται πλέον στη ζωή. Απ' όλες τις, κατόπιν αιτήματος, αναφορές στην Κρήτη προέκυψε επιπροσθέτως ότι κανένας στρατιώτης του εχθρού δεν συμμετείχε στους ακρωτηριασμούς και στις εν λόγω σκυλεύσεις. Για τις εν λόγω θηριωδίες χρεώνονται -χωρίς εξαίρεση- φανατισμένοι πολίτες. Ο έντιμος τρόπος μάχης Βρετανών και Νεοζηλανδών στο νησί έχει επίσης υπογραμμιστεί ιδιαιτέρως από τον στρατοδίκη Ruedel. Τούτοι πρόσφεραν συνεχώς προστασία στους Γερμανούς αιχμαλώτους και τους κράταγαν μακριά από την οργή του άμαχου πληθυσμού ακόμα και με τη χρήση όπλων κατά του πλήθους.

4) Κατά την επιστροφή μου στο Βερολίνο από την Αθήνα είχα την ευκαιρία να μιλήσω με ακόμα 2 βαριά τραυματίες οι οποίοι ήταν παρόντες στις μάχες πλησίον του Ρεθύμνου. Αυτοί οι 2 στρατιώτες ήταν ο ανθυποσημηνίας Harry Kurtz (διεύθυνση κατοικίας: Waldemar 24 νοτιοανατολικό Βερολίνο 36) ο οποίος μετά την επιστροφή του στην πατρίδα εισήχθη σε στρατιωτικό νοσοκομείο στο Βερολίνο και ο σημηνίας Rudolf Greve (διεύθυνση κατοικίας: Bad Bramstedt, Schleswig Holstein). Αμφότεροι ανέφεραν ότι ήταν μάρτυρες σε ακρωτηριασμούς Γερμανών αλεξιπτωτιστών πλησίον του Ρεθύμνου και θα μπορούσαν να δώσουν ακριβέστερες πληροφορίες περί αυτού.

Ο ανθυποσμηνίας Kurtz φωτογράφησε ορισμένες περιπτώσεις, ωστόσο, όπως ανέφερε, η φωτογραφική του μηχανή κλάπηκε από έναν Έλληνα τραυματία.

Μου φαίνεται σημαντικό να ανακρίνουμε τον σμηνία Greve και τον ανθυποσμηνία Kurtz για το εν λόγω ζήτημα.

Έχοντας αποδειχθεί οι αναφορές ορισμένων συντακτών στο γερμανικό ημερήσιο τύπο ως πάρα πολύ υπερβολικές, ήταν για εμάς, που συμμετείχαμε σε τούτο το υγειονομικό χαρακτήρα ταξίδι προς Κρήτη, καθησυχαστικό και θετικό επειδή μας γέμισαν χαρά οι ηρωικές πράξεις των Γερμανών ιατρών και των ανδρών του Υγειονομικού. Τα επιτεύγματά τους είναι μοναδικά και θα είναι ένα λαμπρό παράδειγμα για τους στρατιώτες και για το νόημα της συνεισφοράς.

(περίληψη) Στο συνημμένο έγγραφο με ημερομηνία 19.7.1941 καταγράφεται ο θάνατος του ανθυποσμηνία Harry Kurtz νοσηλευόμενος σε στρατιωτικό νοσοκομείο και η παραμονή του σμηνία Rudolf Greve σε στρατιωτικό νοσοκομείο έχοντας χάσει το χέρι του κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών στην Κρήτη.

Σελίδες 98-101 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς υπουργό Αεροπορίας και Ανώτατο Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας. Φέρει την ημερομηνία 21.8.1941.

Αφορά στην κλήτευση προς ένορκη κατάθεση του επιτελικού ιατρού W. Roddewig (βλ. σελ. 93-97) και του στρατοδίκη Ruedel σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

Σελίδες 102-104 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 26.8.1941.

Αφορά στην κατάθεση του σμηνία Rolf Greve περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

(μετάφραση) Επί του θέματος: Ρίχτηκα μαζί με τον λόχο μου στις 20 Μαΐου 1941 στην περιοχή του Ρεθύμνου. Αφότου ο λόχος συγκεντρώθηκε μετά τη ρίψη και προωθήθηκε στην περιφέρεια της πόλης του Ρεθύμνου, ήρθαμε εκεί σε επαφή με αυστραλιανά στρατεύματα. Ξέσπασε αμέσως μια μεγάλης έντασης μάχη. Στο σημείο αυτό δέχθηκα από σφαίρα αυτόματου όπλου 12,5 χιλιοστών διαμπερές τραύμα στον αριστερό αντιβραχίονα. Σύρθηκα πίσω στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών μας. Παρέμεινα εκεί έως τις 30 Μαΐου 1941. Την ημέρα αυτή μεταφέρθηκα στο δημιουργημένο εντωμεταξύ στρατιωτικό νοσοκομείο στο Ρέθυμνο. Εκεί, το αριστερό μου χέρι έπρεπε να ακρωτηριαστεί, επειδή είχε δημιουργηθεί γάγγραινα στην πληγή. Στις 13.6.41 μεταφέρθηκα από εκεί στην Αθήνα και στις 14.6.41 με αεροσκάφος στο Βερολίνο. Στην πτήση από Αθήνα προς Βερολίνο βρίσκονταν μαζί επίσης ο ανθυποσμηνίας Harry Kurtz του λόχου μου. Ο Kurtz εξέπνευσε λόγω του βαρύ τραυματισμού του στις 21.6.41 στο στρατιωτικό νοσοκομείο στο Βερολίνο.

Επειδή είχα σοβαρά τραυματιστεί αμέσως μετά από την πρώτη επαφή με τον εχθρό και κατόπιν σύρθηκα προς τον χώρο περίθαλψης τραυματιών δεν παρατήρησα με τα ίδια μου τα μάτια να έχουν δολοφονηθεί Γερμανοί στρατιώτες κατά την επέμβαση στην Κρήτη ή να έχουν ακρωτηριαστεί τα πτώματα Γερμανών στρατιωτών από τα εχθρικά στρατεύματα. Κατά τη διάρκεια παραμονής μου στον χώρο περίθαλψης τραυματιών στην Κρήτη διηγούταν ωστόσο σύντροφοι, που είχαν μεταφερθεί επίσης εκεί, για ακρωτηριασμούς πτωμάτων Γερμανών στρατιωτών. Δεν μπορώ να αναφέρω σήμερα πλέον άλλες λεπτομέρειες. Κατά τη διάρκεια της πτήσης από Αθήνα προς

Βερολίνο ανέφερα επίσης στον συνεπιβάτη ιατρό Unger ότι κατά την παραμονή μου στην Κρήτη είχα ακούσει για ακρωτηριασμούς Γερμανών στρατιωτών.

Ο ανθυποσμηνίας Kurtz ήταν τόσο βαριά τραυματισμένος ώστε από την ομιλία του διακρίνονταν ότι δεν είχε πλήρως ανακτήσει τις αισθήσεις του.

Στις 29/8/41 πήρα από το εφεδρικό νοσοκομείο 115 εξιτήριο για τη μονάδα μου (στρατ. Ταχυδρ. κωδ. 21 842 Αμβούργο 1) .

Σελίδες 105-106 (περίληψη)

Έγγραφο από τον ανώτατο στρατοδίκη 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

Αφορά στη μετακίνηση 2 στρατοδικών της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας στην Κρήτη προς λήψη ενόρκων καταθέσεων περί παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου από το αγγλικό πολεμικό ναυτικό κατά Γερμανών στρατιωτών πλησίον της Κρήτης.

Σελίδες 107-109 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από ειδικό επικεφαλής πολεμικών ανταποκριτών του γερμανικού στρατού, διμοιρία Προπαγάνδας Ειδικού Σκοπού της Ανώτατης Διοίκησης Στρατού και επιθεώρηση Στρατού Ξηράς και Υγειονομικού.

Στρατιωτική Έκθεση αναφορικά με την αγγλική αεροπορική επίθεση κατά γερμανικών νοσοκομειακών αεροσκαφών στο Φάληρο και Κρήτη.

(μετάφραση) Είναι κατανοητό ότι οι Άγγλοι θα υπερασπιστούν με πείσμα την τελευταία σημαντικής σημασίας θέση τους στην Ευρώπη, το νησί της Κρήτης. Το γεγονός ότι παράλληλα παραβλέπουν -όπως έχει ήδη συχνά συμβεί κατά τη διάρκεια αυτού του πολέμου- όλους τους διεθνώς θεσπισμένους κανόνες προς μια σε ανθρώπινα πλαίσια διεξαγωγή πολέμου και επίσης το σήμα του Ερυθρού Σταυρού της Γενεύης, μπορεί να εξηγηθεί μόνο από τη μακροχρόνια παράδοση των βρετανικών θηριωδιών και ωμοτήτων. Η Αγγλία θα έπρεπε να γνωρίζει ότι αυτή την εποχή μάχεται εναντίον μιας δύναμης η οποία δεν θα παραδοθεί αμαχητί σε τούτα τα βρετανικά «ηρωικά επιτεύγματα», αλλά θα προβεί σε αντίποινα.

Βρισκόμασταν σε ένα αεροδρόμιο στην Αττική. Στον αεροδιάδρομο υπήρχαν ορισμένα νοσοκομειακά αεροσκάφη και μεταγωγικά της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας τα οποία φέρουν πάρα πολύ ξεκάθαρα στο φτερό τους, στην πλευρά της καμπίνας και στο ουραίο πτερύγιο μεγάλου μεγέθους κόκκινους σταυρούς σε φωτίζοντας από μεγάλη απόσταση άσπρα πλαίσια. Βρίσκονταν εδώ για τη μεταφορά Γερμανών -αλλά και Βρετανών- τραυματιών από την Κρήτη σε ασφαλή χώρο και στρατιωτικά νοσοκομεία στην ηπειρωτική χώρα. Τα πλαίσια με τον Ερυθρό Σταυρό ενός αεροσκάφους ήταν διάτρητα από πυρά στο πλαϊνό τοίχωμα, στο αριστερό του μέρος και τα παράθυρα της καμπίνας καθώς και το πιλοτήριο εμφάνιζαν τρύπες από σφαίρες.

«Την πρώτη φορά» ανέφερε, με τα λόγια αυτά, ο βοηθός ιατρός της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας που συμμετείχε σε όλες τις επεμβάσεις των νοσοκομειακών αεροσκαφών ως δεύτερος επικεφαλής, «επλήγη το αεροσκάφος εδώ στο αεροδρόμιο.

Όλα τα βρισκόμενα σε ετοιμότητα νοσοκομειακά αεροσκάφη βρίσκονταν παρατεταγμένα στον αεροδιάδρομο όταν νωρίς το πρωί επιτέθηκε ένα Bristol-Blenheim εναντίον του χώρου μας. Μολονότι βρίσκονταν στον αεροδιάδρομο και άλλα Junker, είχε ως στόχο αποκλειστικά το δικό μας πρώτο νοσοκομειακό αεροσκάφος το οποίο θα έπρεπε με την κάτασπρη άτρακτο και τους μεγάλου μεγέθους κόκκινους σταυρούς του να διακρίνονταν σε κάθε περίπτωση από τον εκτελώντας χαμηλή πτήση Άγγλο. Αυτός σάρωσε με ριπές πολυβόλου τα αεροσκάφη μας που βρίσκονταν σε ετοιμότητα, το αεροσκάφος μου δέχτηκε 8 σφαίρες -ευτυχώς,

η αεράμυνα τον απώθησε πίσω από το αεροδρόμιο-. Δεν έβαλλε εναντίον κανενός πλέον νοσοκομειακού αεροσκάφους.

Το πιο δυσάρεστο όμως γεγονός συνέβη σήμερα το πρωί στην Κρήτη. Βρισκόμασταν σε επιφυλακή με τα εκ νέου έτοιμα προς απογείωση Junker, είχαμε λάβει διαταγή απογείωσης νωρίς το πρωί στις 4:45 και προστεθήκαμε σε μια αλυσίδα μεταγωγικών με την οποία αφιχθήκαμε κατόπιν, υπό την προστασία καταδιωκτικών, με ασφάλεια στο καθορισμένο σε μας αεροδρόμιο στην Κρήτη. Η προσγείωση στον μικρού μεγέθους αεροδιάδρομο μέσω συντριμμιών από κατεστραμμένα αγγλικά αεροσκάφη δεν ήταν απλή. Σε σύντομο διάστημα ήμασταν έτοιμοι για την επιβίβαση αρκετών τραυματιών από το δραστηριοποιημένο στην Κρήτη αερομεταφερόμενο στρατιωτικό νοσοκομείο -εκ των οποίων ένας μεγάλος αριθμός βαριά τραυματισμένων Άγγλων και Αυστραλών-, τους τοποθετούσαμε ήδη στα πρώτα νοσοκομειακά αεροσκάφη αεροδιακομιδής όταν στο σημείο αυτό εμφανίστηκε από τα σύννεφα πάνω στο βουνό ένα Hurricane και έβαλλε απ' όλα τα σημεία πυρός εναντίον μας. Ο κυβερνήτης του αεροσκάφους δέχτηκε μια σφαίρα διαπερνώντας το στρατιωτικό του καπέλο, εγώ ρίχτηκα πίσω από έναν τροχό και κάτι έσκασε γύρω μας. Βόμβες. Μπροστά, ένα Βομβαρδιστικό Καθέτου Εφόρμησης βρίσκονταν τυλιγμένο στις φλόγες. Σηκώθηκα από το έδαφος και πήγα μαζί με έναν που βοηθούσε να διασώσω τον βαριά τραυματισμένο κυβερνήτη, επειδή κατέφθανε με θόρυβο το δεύτερο κύμα. Νέα συντρίμια, νέες φωτιές. Βοηθούσαμε όπου μπορούσαμε. Το νοσοκομειακό αεροσκάφος μας είχε εντωμεταξύ φορτωθεί αλλά έπρεπε να περιμένω έναν πρόσφατα περιθαλπόμενο βαριά τραυματία. Έδωσα επομένως την εντολή προς αναχώρηση των άλλων νοσοκομειακών αεροσκαφών, φορτωμένα κυρίως με βαριά Άγγλους τραυματίες. Το πρώτο αναχώρησε, παρατηρήσαμε τότε ότι το μισό ουραίο πτερύγιο του είχε χτυπηθεί. Παρέμεινε όμως στον αέρα και ξεκίνησε ομαλά την απογείωση του. Το αεροσκάφος πέρασε από μπροστά μου. Ξαφνικά, σταμάτησε εκ νέου στο μέσο του αεροδιαδρόμου, ο κυβερνήτης πήδηξε έξω, κοίταξε τριγύρω του και με μεγάλους δρασκειλισμούς τράπηκε σε φυγή προς την άκρη του αεροδρομίου. Τότε, εμφανίστηκε ξανά πάνω από εμάς ένα νέο κύμα βομβαρδιστικών. Καταφύγαμε στο πιλοτήριο και στριμωχθήκαμε όσο μπορούσαμε για να μην φαινόμεσταν. Γύρω μας επικρατούσε ένας θόρυβος σαν μουγκρητό, το αεροσκάφος δέχτηκε 6 χτυπήματα από θραύσματα βόμβας, διαλύθηκε το χέρι του μηχανικού. Το αεροσκάφος μπροστά από εμάς φλέγονταν από τις ριπτόμενες βόμβες. Εμείς οι ίδιοι είμαστε ακόμα αλώβητοι, από το τελευταίο Junker πίσω μας πήδηξε έξω το έχοντας πιάσει φωτιά πλήρωμα. Βγήκαμε έξω, αρπάξαμε κουβέρτες και τρέξαμε προς αυτούς. Ενώ προσπαθούσαμε να σβήσουμε τη φωτιά πάνω τους και να τους σώσουμε, ένα αγγλικό καταδιωκτικό άδειασε εκ νέου όλο το φορτίο πυρών εναντίον μας. Κατόπιν, εντοπίσαμε στην καμπίνα ένα βλήμα από το κανόνι του και ένας τραυματίας δέχθηκε στο νοσοκομειακό μας αεροσκάφος σφαίρα στο λαιμό.

Περιθάψαμε για δεύτερη φορά τους τραυματίες, αλλά αυτή τη φορά όχι ανεμπόδιστα. Μπροστά μας, στο μέσο του διαδρόμου απογείωσης, το έχοντας πιάσει φωτιά Junker, δεξιά ένας φλεγόμενος σωρός από συντρίμια αεροσκαφών, αριστερά ένα φλεγόμενο Junker. Έδειχνε να έχει αποκλειστεί η δυνατότητα απογείωσης. Στο σημείο αυτό, ο κυβερνήτης μου κατόρθωσε ένα λαμπρό επίτευγμα. Ξεκίνησε την πορεία, έθεσε το αεροσκάφος προς τα αριστερά ώστε ο κορμός του αεροσκάφους να βρεθεί πάνω από το σωρό των συντριμμιών, το έστριψε προς τα δεξιά ώστε ο υπόλοιπος κορμός να αποφύγει το φλεγόμενο εξ αριστερών Junker, έδωσε ύψος στο σαράβαλο, πετάχτηκε πάνω από το βρισκόμενο μπροστά μας Junker, έδωσε ταχύτητα μια φορά, δύο φορές και έφυγε με ίσια πορεία προς τη θάλασσα. Το αεροσκάφος έγερνε σε μεγάλο βαθμό από τη μια πλευρά -αυτό δείχνει ότι είχε χτυπηθεί επίσης το

ουραίο πτερύγιο μας-, αλλά η γενναία γριά, το Junker μας τα κατάφερε. Κατόπιν, πληροφορηθήκαμε από τον πυροβολητή ενός άλλου αεροσκάφους ότι κατά την απογείωση βρίσκονταν πίσω μας ένα ακόμα αγγλικό καταδιωκτικό και έβαλλε με πυρά εναντίον μας. Εντοπίσαμε επίσης αργότερα 4 ακόμα βλήματα από το πυροβόλο του. Εάν ήταν εμπρηστικά βλήματα ή έπεφταν στο ντεπόζιτο καυσίμων... Μάλιστα, ήταν Κυριακή. Καταγράφεται στο Ημερολόγιο Πολέμου μας ως μια βαριάς ατμόσφαιρας μη εργάσιμη ημέρα. Αποβιβάσαμε έπειτα ομαλά τους 9 βαριά τραυματίες μας και τους παρείχαμε αμέσως μια ολοκληρωμένη περίθαλψη. Το ίδιο το γενναίο πουλί έπρεπε να μεταφερθεί ωστόσο στο στρατιωτικό νοσοκομείο και οι Άγγλοι να πάρουν το μάθημα τους!».

Κοιτάζουμε για ακόμα μια φορά το στραπατσarisμένο από τους Άγγλους «ήρωες των αιθέρων» νοσοκομειακό αεροσκάφος και ναι, οι Άγγλοι θα πληρώσουν το τίμημα.

Σελίδα 110 (περίληψη)

Έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς τον ειδικό επικεφαλής πολεμικών ανταποκριτών Karl Bringmann, από Ιούνιο 1941.

Αφορά στην αποστολή στρατιωτικής έκθεσης ανώτατου στρατοδίκη 12ης Στρατιάς στην Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων σχετικά με την αγγλική αεροπορική επίθεση.

Σελίδα 111 (περίληψη)

Έγγραφο από τον ειδικό επικεφαλής πολεμικών ανταποκριτών Karl Bringmann και επιθεώρηση Στρατού Ξηράς και Υγειονομικού προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού -Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 10.7. 1941.

Αφορά στην παραλαβή της στρατιωτικής έκθεσης σχετικά με την αγγλική αεροπορική επίθεση εναντίον γερμανικών νοσοκομειακών αεροσκαφών σε Φάληρο και Κρήτη.

Σελίδες 112-113 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς υπουργό Αεροπορίας και Ανώτατο Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας. Φέρει την ημερομηνία 15.7.1941.

Αφορά στην κλήτευση βοηθού ιατρού της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας για κατάθεση αυτού σχετικά με την αγγλική αεροπορική επίθεση εναντίον γερμανικών νοσοκομειακών αεροσκαφών σε Φάληρο και Κρήτη.

Σελίδες 114-118 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο του διοικητή 17ου Αεροπορικού Σώματος προς Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης Διεθνούς Δικαίου. Φέρει την ημερομηνία 5.3.1942.

Αφορά στην αποστολή του πρωτότυπου εγγράφου ένορκης κατάθεσης του υποσημνία Hermann Hillmann 9ου λόχου 1ου Συντάγματος Εφόδου σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου κατά των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

(μετάφραση) Την 20. Μαΐου 1941, λίγο πριν τις 9:00, ριχθήκαμε στην Κρήτη και μάλιστα πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Πέσαμε από 250 περίπου μέτρα ύψος. Ο ίδιος βρισκόμουν στο αεροσκάφος και ρίχθηκα εξ αυτού. Ο καιρός ήταν πολύ ωραίος και πολύ ζεστός. Φυσούσε λίγο. Εξαιτίας του ανέμου παρέκκλινα κάπως της πορείας και έχασα την επαφή με τους συντρόφους μου. Προτού δεχθώ τα πρώτα

εχθρικά πυρά, συνάντησα τον ανθυποσημηνία Bruck του λόχου μου. Βρισκόμασταν εν μέσω εχθρικής γραμμής και είχαμε τελειώς περικυκλωθεί. Επιχειρήσαμε τότε να διαφύγουμε μέσω αυτής, κάτι που δεν καταφέραμε. Ξαφνικά, είδαμε απέναντι μας ένα μεγάλο αριθμό Άγγλων ή Αυστραλών στρατιωτών, εκτιμώ με δύναμη ενός λόχου. Πυροβόλησαν εναντίον εμένα και του συντρόφου μου. Αμέσως, έβγαξα μαζί με τον σύντροφό μου κάλυψη σε ένα χαντάκι. Δεν φέραμε μαζί μας τυφέκια αλλά μόνο χειροβομβίδες και πιστόλια. Ο εχθρός άνοιξε από διάφορες θέσεις πυρ εναντίον μας και τότε δέχτηκα μια σφαίρα η οποία εισχώρησε κάτω από το δεξί μου μάτι και εξήλθε από το κάτω μέρος της αριστερής κάτω γνάθου. Σωριάστηκα έπειτα στο έδαφος και παρέμεινα εκεί κάπως ζαλισμένος. Ξαφνικά, παρατήρησα ότι ένας Άγγλος ή Αυστραλός με ένα πράσινο -καφετί πουκάμισο στέκονταν μπροστά από εμένα και πίσω αυτού βρίσκονταν μερικοί ακόμα άλλοι. Αιμορραγούσα πολύ. Όταν έστριψα κάπως το κεφάλι μου, είδα ξαφνικά ότι ο στρατιώτης, που στεκόταν 2 μέτρα περίπου από εμένα και δεν μπορώ να πω με ακρίβεια εάν ήταν Άγγλος ή Αυστραλός, έστρεψε το όπλο εναντίον μου και με πυροβόλησε. Με βρήκε στο δεξί μηρό. Η σφαίρα εξήλθε από τον αριστερό μου γλουτό. Με θεώρησαν όπως φαίνεται για νεκρό επειδή οι Άγγλοι στρατιώτες αποχώρησαν μετά το γεγονός αυτό και με άφησαν στην τύχη μου. Ο προαναφερόμενος σύντροφος με αναζήτησε και με εντόπισε. Ο ίδιος είχε γλιστρήσει αθόρυβα μέσω της εχθρικής γραμμής και είχε πληροφορήσει το στράτευμα. Το απόγευμα της 23. Μαΐου 1941 εντοπίστηκα από τα γερμανικά στρατεύματα.

Θέλω ακόμα να προσθέσω ότι, όταν δέχτηκα την πρώτη σφαίρα, πέταξα το πιστόλι μου και ότι ακόμα ο στρατιώτης που είχε πυροβολήσει εναντίον μου από απόσταση 2 μέτρων, δεν μπορούσε να απειληθεί σε καμία περίπτωση από εμένα, επειδή ήμουν ανυπεράσπιστος. Είχα βγάλει ακόμα μια μικρή σημαία του Ερυθρού Σταυρού, την οποία έφερα μαζί μου ως στρατιώτης Υγειονομικού και την είχα τοποθετήσει επιδεικτικά πάνω μου.

Σελίδες 119-121 (περίληψη)

Απόρρητο έγγραφο από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών -Επιτροπή Αρχείων προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- Επιτροπή Διερεύνησης Παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου-. Φέρει την ημερομηνία 4.3.1942.

Αφορά στην αποστολή έγγραφου υλικού -όπως αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Πολέμου του Άγγλου λοχαγού Pendlebury- σχετικά με τις προετοιμασίες των Άγγλων προς προβολή ένοπλης αντίστασης του άμαχου πληθυσμού εναντίον της δύναμης κατοχής.

Σελίδες 122-124 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο του υπουργού Αεροπορίας και Ανώτατου Διοικητή Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας, με ημερομηνία 13.1.1942.

Αφορά στον εντοπισμό πλησίον του Ρεθύμνου της σωρού, φέροντας σημάδια κακοποίησης μέλους του γερμανικού στρατού. Περιέχεται επίσης αντίγραφο Έκθεσης Ειδικής Επιτροπής Αστυνομίας Εγκληματολογικού στην Κρήτη με ημερομηνία 20.7.1941.

(μετάφραση) Αφορά: Εύρεση σωρού δολοφονημένου μέλους του γερμανικού στρατού πλησίον του Ρεθύμνου.

Σήμερα το μεσημέρι γνωστοποιήθηκε στην επιτροπή ένα τηλεφώνημα του διοικητή 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών, ταγματάρχη Friedmann, σύμφωνα με το οποίο εντοπίστηκε πλησίον του Ρεθύμνου ένα μέλος του γερμανικού στρατού με

συνθλιμμένο το κρανίο αυτού και χωρίς τη στρατιωτική του στολή. Υποβλήθηκε αίτημα στην επιτροπή ως προς τη διερεύνηση και άλλων περιπτώσεων κατόπιν λεπτομερούς και συστηματικής έρευνας.

Το πτώμα εντοπίστηκε στις 18.7.41 από μέλη του 12ου λόχου του Συντάγματος σε οχύρωμα 50 μέτρα νοτιοδυτικά του δρόμου της ανατολικής περιφέρειας Ρεθύμνου-Ρουσοσπίτι, σε ένα βοσκότοπο στον οποίο βρισκόταν διάσπαρτες σε μεγάλη έκταση πάρα πολλές πέτρες, όχι μακριά από εκτάσεις με αμπελώνες. Είχε ταφεί πρόχειρα, πριν την άφιξη όμως της επιτροπής ανασύρθηκε η σωρός του και τοποθετήθηκε στον χώρο εκεί όπου είχε εντοπιστεί από τους στρατιώτες. Ως τεκμήριο: η μαρτυρία των:

1. Υπαξιωματικού Theo Lukas 12 λόχου/ 100
2. Υπαξιωματικού Reite 12ου λόχου/ 100
3. Οπλίτη Brandstaetter 12ου λόχου/ 100
4. Οπλίτη Weiss 12ου λόχου/ 100

Η σωρός είχε αποσυντεθεί σε πολύ προχωρημένο βαθμό και κατά ένα μεγάλο μέρος αφυδατωθεί (χαρακτηριστικά μουμιοποίησης κυρίως του βραχίονα, του κορμού και των μηρών). Επικρατούσε έντονη δυσοσμία σήψης. Η υγρασία του πτώματος διακρίνονταν στο εσωτερικό του κρανίου, στην περιοχή γύρω από το λαιμό και στα τμήματα της ράχης.

Το πτώμα ήταν ενδεδυμένο με μάλλινο πουκάμισο, ένα ιδίου τύπου εσώρουχο, μια γκρι χρώματος μάλλινη κάλτσα στο δεξί πόδι και έναν φορεμένο με σωστό τρόπο επίδεσμο στο κάθε πόδι, ο οποίος περνούσε από τη μια πλευρά πάνω από τον ταρσό του ποδιού και από την άλλη τυλίγονταν γύρω από την κλείδωση. Σε κοντινή απόσταση από τα πόδια του πτώματος βρισκόνταν μια δεύτερη κάλτσα, πανομοιότυπη με την πρώτη.

Το πουκάμισο ήταν στο μπροστινό μέρος της σωρού σηκωμένο έως το ύψος του ομφαλού. Το εσώρουχο είχε κατέβει έως την περιοχή της περόνης.

Το εσώρουχο δεν προσφέρει από μόνο του κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό σχετικά με την έρευνα. Το πουκάμισο παρουσίαζε πολλές και μεγάλου μεγέθους λεκέδες από τα υγρά του πτώματος που βρισκόνταν στο κάτω μέρος του δεξιού στήθους εκεί όπου υπήρχαν ξεκάθαρα παλιοί λεκέδες από αίμα και αυτή η περιοχή ήταν σε πολλά σημεία τρυπημένη. Οι τρύπες ήταν διαφορετικού μεγέθους και μεγάλες, ο τύπος αυτών παραπέμπει ξεκάθαρα σε βίαιου χαρακτήρα πράξη. Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα εάν είχαν προκληθεί από σφαίρες ή μαχαίρι δεν μπορεί ωστόσο να εξακριβωθεί. Το τελευταίο όμως κρίνεται ως πιθανότερο.

Ο περιβάλλοντας χώρος εντοπισμού της σωρού δεν προσφέρει κανένα απολύτως ιδιαίτερο στοιχείο εκτός από την εύρεση ενός αρχικά αγνώστου τύπου φυσιγγίων πιστολιού, πιθανότατα γερμανικής προέλευσης και μιας στο μέγεθος διπλής γροθιάς πέτρας σε απόσταση ενάμιση μέτρου πλευρικά της κεφαλής του πτώματος. Η συνολική επιφάνεια της εν λόγω πέτρας ήταν καλυμμένη με μια λίγο πολύ λεπτή επίστρωση μάζας όμοιας εγκεφάλου, εν μέρει ξεκάθαρα με αίμα (κρούστα αίματος) και περιλάμβανε σε εμβαδόν 2 περίπου εκατοστών ξανθιές τρίχες, ίδιες ακριβώς του νεκρού.

Άνω της δεξιάς φτέρνας του θανόντος, προς το εσωτερικό, υπήρχε μια τρύπα 1-2 εκατοστών. Η γύρω περιοχή δεν εμφάνιζε αίμα και δεν υπήρχε κάποιου είδους οστικής κάκωσης.

Το δεξί κάτω τμήμα του στήθους παρουσίαζε κάμποσες εμφανές, επιμήκους τύπου οπές, εκ των οποίων δυο ξεκάθαρα διακρινόμενες έως 1 εκατοστού. Στην περιοχή πέριξ αυτών διακρίνονταν μια εμφανή ροή αίματος. Αναντίρρητα, δεν δύναται χωρίς νεκροψία να εξακριβωθεί το είδος των τραυμάτων, ωστόσο εκτιμάται, λόγω

εμπειρίας, από τον υπογράφοντα και επιβεβαιώνεται από τον παρόντα επιτελικό ιατρό Biechele 100ου Συντάγματος Ορεινών Κυνηγών ότι πρόκειται για τρυπήματα με ένα λεπτό, το πολύ 1 εκατοστού πλάτους, εργαλείο. Η αναμφισβήτητη τούτη εξακρίβωση των τραυμάτων επιβεβαιώνεται από τα παρακάτω επιπρόσθετα τραύματα στο πλαίσιο των δοσμένων στην επιτροπή καθηκόντων:

Το αριστερό άνω τμήμα της κεφαλής του θανόντος έχει πλήρως συνθλιβεί, μέρος των οστών έως 3 εκατοστά βρίσκεται διάσπαρτο, το τριχωτό μέρος της κεφαλής έχει πλήρως αποχωριστεί και τέμνεται, με αποτέλεσμα τα εκτεταμένα κατάγματα να εκτείνονται έως το δεξιό τμήμα του κρανίου, το τριχωτό του οποίου δεν έχει εντοπιστεί. Όλα συνολικά τα κατάγματα διαπερνούν τελείως ξεκάθαρα το εξωτερικό μέρος προχωρώντας προς το εσωτερικό, έχοντας ως αποτέλεσμα να μπορεί να διαγνωσθεί άνευ περαιτέρω έρευνας ότι ήταν αναμφισβήτητα αποτέλεσμα χτυπήματος με κούτσουρο, στρεφόμενο προς το αριστερό άνω τμήμα της κεφαλής. Στο δεξί τμήμα του κρανίου δεν εντοπιζόνταν τραύματα στο τριχωτό μέρος, παρά μεγάλου μεγέθους συνεχόμενα κατάγματα που πίεζαν πλήρως προς τα μέσα το δεξί τμήμα αυτού. Με μια ελαφριά ψηλάφηση μπορεί το κρανίο μπει προς τα μέσα.

Το πόρισμα συνοψίζεται αναμφισβήτητα ως ακολουθεί: ο εκλιπών εμφανίζει θανατηφόρα τραύματα στο δεξί στήθος και στη χώρα της κεφαλής. Τα τραύματα στο στήθος δεν έχουν περαιτέρω προσδιοριστεί. Το κρανίο του θανόντος έχει βιαίως χτυπηθεί με μια βρισκόμενη πέτρα στο χώρο εντοπισμού της σωρού. Τα χτυπήματα έχουν λάβει χώρα στο αριστερό άνω τμήμα της κεφαλής. Είχαν ως άμεση συνέπεια τη δημιουργία σοβαρών καταγμάτων στο δεξί επίσης άνω τμήμα αυτής με αποτέλεσμα το εν λόγω τμήμα να καλυφθεί με μια σκληρή μάζα. Τα τραύματα στη δεξιά φτέρνα δεν μπορούν να επεξηγηθούν. Ένα μεγάλου μεγέθους τραύμα στη δεξιά πλευρά του λαιμού δύναται να προέρχεται από τη βορά των σκουληκιών.

Ως προς την εν λόγω διαπίστωση λαμβάνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό υπόψη η κατάσταση του πτώματος. Οι κρανιακές κακώσεις δεν επιτρέπουν μια διαφορετική ερμηνεία.

Αναφορικά με τον θανόντα, στον οποίο δεν έχει εντοπιστεί κάτι άλλο, πρόκειται σύμφωνα με το πουκάμισο και το εσώρουχο για Γερμανό και μάλιστα σύμφωνα με τον επίδεσμο στο πόδι για αλεξιπτωτιστή. Ο νεκρός είναι ξανθός έως κατάξανθος. Φοράει τεχνητή οδοντοστοιχία έξι μπροστινών δοντιών στον άνω σιαγόνα. Η τεχνητή οδοντοστοιχία, τα ρούχα και τα φυσίγγια αποτελούν πειστήρια για την ταυτοποίηση. Το όργανο του εγκλήματος βρίσκεται στην κατοχή της επιτροπής ως αποδεικτικό μέσο. Έχουν ληφθεί φωτογραφίες.

Σελίδα 125 (περίληψη)

Αντίγραφο στρατιωτικού εγγράφου από την 2η πυροβολαρχία Αλεξιπτωτιστών προς 11ο Αεροπορικό Σώμα. Φέρει την ημερομηνία 8.10.1941.

Αφορά στην ταυτοποίηση της εντοπισμένης πλησίον του Ρέθυμνου σωρού αλεξιπτωτιστή (βλ. σελ. 122-124) καταγράφοντας τις συνθήκες θανάτου.

Σελίδες 126-128 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από την Αστυνομία Δίωξης Κοινού Εγκλήματος προς Διοικητή Φρουρίου Κρήτης και 2η πυροβολαρχία Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 11.12.1941.

Αφορά στην ταυτοποίηση της σωρού του αλεξιπτωτιστή ονόματι Heinz Schiereck στην περιοχή του Ρεθύμνου και στο πόρισμα σχετικά με τις συνθήκες θανάτου αυτού (βλπ σελ. 122-124).

Σελίδες 129- 138 (περίληψη- μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 15.4.1944.

Αφορά στην κατάθεση απόρρητου υπομνήματος του γενικού επιτελείου γερμανικού στρατού καταγράφοντας περιπτώσεις παραβίασης Διεθνούς Δικαίου από το αγγλικό πολεμικό ναυτικό κατά των γερμανικών δυνάμεων στη θάλασσα

(μετάφραση) Συνημμ. 69 Επίσης κατά τις διεξαγόμενες εχθροπραξίες τον μήνα Μάιο 1941 και την ακολουθούμενη χρονική περίοδο πλησίον της Κρήτης σημειώνεται από βρετανικής πλευράς η ίδια ανελέητου χαρακτήρα στάση εναντίον ανυπεράσπιστων και βρισκόμενων σε θαλάσσιο κίνδυνο Γερμανών στρατιωτών, όπως το αποδεικνύουν επίσης και οι παραπάνω σκιαγραφημένες περιπτώσεις πλησίον του Νάρβικ.

Ένα γερμανικό δικάταρτο καΐκι που κατευθύνονταν στις 22 Μαΐου με έναν ανθυπολοχαγό και 80 περίπου άνδρες στην Κρήτη, εντοπίστηκε από 4 βρετανικά πολεμικά πλοία και, μολονότι είχε υψώσει λευκή σημαία εξαιτίας αδυναμίας υπεράσπισης αυτού, δέχθηκε από μια απόσταση 150-200 περίπου μέτρων πυρά από κανόνια και πολυβόλα. Οι Άγγλοι διέκριναν ξεκάθαρα τη λευκή σημαία και παρατήρησαν επίσης ότι οι στρατιώτες έγνεφαν με άσπρα μαντήλια στο κατάστρωμα. Κατόπιν ύψωσης της λευκής σημαίας δέχθηκε το πλοίο 10-15 βολές. Ο χώρος πρώτων βοηθειών και ό,τι βρίσκονταν εκεί καταστράφηκαν. 20 τουλάχιστον άνδρες τραυματίστηκαν στο κατάστρωμα από τις σφαίρες. Όποιος μπορούσε να κολυμπήσει ρίχτηκε στη θάλασσα. Οι Βρετανοί τότε συνέχισαν να βάλουν εναντίον του κολυμπώντας στο νερό πληρώματος. Όλοι συνολικά οι βρισκόμενοι στη θάλασσα σκοτώθηκαν εκτός 22 ανδρών. Οι επιζώντες διασώθηκαν αργότερα από ένα γερμανικό διασωστικό αεροσκάφος και ένα ιταλικό ποντοπόρο ρυμουλκό. Ο θάνατος των υπολοίπων ανδρών αποδίδεται αποκλειστικά στα βρετανικά πυρά λόγω ότι οι Γερμανοί στρατιώτες φορούσαν σωσίβια και η θάλασσα ήταν γαλήνια έτσι ώστε δεν θα μπορούσε κανένας να πνιγεί άνευ της ρίψης πυρών (ένορκη κατάθεση του ανθυπολοχαγού Hanglein, υποδεκανέα Grimm και των υποδίοπων Zarembo και Strichny). (έγγρ. 318/41)

Συνημμ. 70 Το καΐκι «S 3» κατά τη μετακίνηση του, τη νύχτα της 22. προς 23. Μαΐου 1941 από Πειραιά προς Κρήτη και βρισκόμενο σε συνοδεία μιας μεγάλης νηπομπής, δέχθηκε τα πυρά και βλήματα 6 βρετανικών πλοίων. Ο μάρτυρας υπαξιωματικός Wall σώθηκε με 6 συντρόφους ανεβαίνοντας σε μια φουσκωτή λέμβο. Τούτο αντελήφθη από τον προβολέα ενός βρετανικού πλοίου και ρίχτηκαν τη χρονική αυτή στιγμή επίσης βλήματα πυροβόλων και πυρά πολυβόλων. Τα πυρά σταμάτησαν από το γεγονός ότι όλοι βρίσκονταν ξαπλωμένοι στη βάση της φουσκωτής λέμβου και οι Βρετανοί θεώρησαν, προφανώς, εξαιτίας αυτού τη βάρκα μη επανδρωμένη. (έγγρ. 383/41)

Συνημμ. 71 Ο υπαξιωματικός Buchleitner μετακινήθηκε με το μεταγωγικό πλοίο αρ. 5 στις 20.5.1941 από Χαλκίδα προς Κρήτη. Το εν λόγω πλοίο δέχθηκε επίσης, την 20.5.1941, τα βλήματα 6 βρετανικών πολεμικών πλοίων. 40 άνδρες εγκατέλειψαν κατόπιν του κανονιοβολισμού το πλοίο και βάλλονταν επί περίπου 20 λεπτά από τα πυρά πολυβόλων που στρέφονταν εναντίον όσων κολυμπούσαν στη θάλασσα. Κάμποσοι εξ αυτών χτυπήθηκαν από τις σφαίρες. 30 μόνο κατόρθωσαν εν τέλει να σωθούν ανεβαίνοντας στις φουσκωτές λέμβους. Τα πυρά συνεχίστηκαν εναντίον επίσης αυτών. (έγγρ 388/41)

Συνημμ. 72 Ο δεκανέας Kliebisch και ο υποδεκανέας Mager ανέφεραν ενόρκως ότι κατά τη μετακίνηση αυτών προς την Κρήτη, το σκάφος τους κανονιοβολήθηκε το πρωί της 22 Μαΐου 1942 και ώρα 8:30 περίπου, από 5 βρετανικά πολεμικά σκάφη και ότι ρίχθηκαν στη θάλασσα αφού το σκάφος είχε δεχθεί κάμποσα βλήματα. Τα βρετανικά πλοία άνοιξαν επίσης και εδώ πυρ, από απόσταση 200-300 μέτρων, εναντίον του επιπλέοντας στη θάλασσα πληρώματος. Δεν στάλθηκαν σωστικές βάρκες. Ο κανονιοβολισμός ο οποίος διήρκησε 15-20 περίπου λεπτά, προκάλεσε πολλά θύματα μεταξύ των συντρόφων. (εγγρ 392/41)

Συνημμ. 73 Τα μηχανοκίνητα σκάφη «S 10» και «S 14» δέχθηκαν, την 21^η Μαΐου στον κόλπο Κισσάμου, στην Κρήτη και την 23^η Μαΐου 1941 στο ακρωτήριο Σπάθα, επίθεση από αγγλικά πλοία. Καθώς το πλήρωμα κατευθύνονταν στις φουσκωτές λέμβους ή επιχειρούσε να σωθεί κολυμπώντας, δέχθηκαν οι κολυμπώντας στη θάλασσα και οι φουσκωτές λέμβοι τα πυρά ελαφρών πολυβόλων καθώς είχε πραγματοποιηθεί προηγουμένως κανονιοβολισμός των σκαφών με μεσαίου τύπου πυροβόλα. Οι φουσκωτές λέμβοι και οι βρισκόμενοι στη θάλασσα άνδρες φωτίστηκαν με προβολείς. Δεν στάλθηκαν σωστικές βάρκες. Κάμποσοι στρατιώτες βρήκαν εκεί τον θάνατο. (εγγρ. 530/41)

Συνημμ. 74/75 Μια γερμανική νηοπομπή δέχθηκε τη νύχτα της 20^{ης} προς 21^{ης} Μαΐου 1941 πριν την Κρήτη επίθεση από βρετανικά πλοία. Μετά τη βύθιση των πλοίων ρίχθηκαν, υπό το φως των προβολέων, πυρά έχοντας ως στόχο τις ομάδες των επιζήσαντων οι οποίοι βούλιαζαν στο νερό εξαιτίας αυτών. Και σε τούτη επίσης την περίπτωση δεν έλαβε χώρα καμία απόπειρα διάσωσης από πλευράς των βρετανικών πλοίων. Ο επιθεωρητής της στρατιωτικής αστυνομίας Eger αναφέρει στην ένορκη κατάθεση του στις 8 Ιουλίου 1941 σχετικά με μια ομοίου τύπου περίπτωση. (εγγρ 553/41 και 610/41)

Συνημμ. 76 Την 21^η Μαΐου 1941, κατά τις 11:00 τη νύχτα, δέχθηκαν επίθεση τα μηχανοκίνητα σκάφη «S 12» και «S 107». Το «S 107» βυθίστηκε εξαιτίας σύγκρουσης. Το «S 12» δεν ήταν σε θέση πραγματοποίησης ελιγμών. Παρόλα ταύτα συνεχίστηκε από βρετανικής πλευράς η ρίψη από κοντινή απόσταση πυρών πυροβόλων (τροχιδοεικτικά) και πολυβόλων. Στο κατάστρωμα υπήρχαν πολλοί νεκροί και τραυματίες. Ρίχθηκαν στη θάλασσα δύο φουσκωτές λέμβοι με τραυματίες. Αμφότερες λέμβοι καθώς επίσης οι κολυμπώντας στο νερό, που καλούσαν δυνατά για βοήθεια, δέχθηκαν τα πυρά πολυβόλων και πυροβόλων 4 εκατοστών. Οι κραυγές για βοήθεια σίγησαν κατόπιν καθώς οι κολυμπώντας στη θάλασσα είχαν χτυπηθεί από τα πυρά. Επίσης εδώ δε σημειώθηκε καμία απόπειρα διάσωσης από πλευράς του εχθρού. (κατάθεση Hier) (εγγρ 611/41)

Συνημμ. 77 Ο τότε βοηθός ιατρού Lichtenberg, που συμμετείχε με το τάγμα του σε μια θαλάσσια επιχείρηση στο πλαίσιο της επέμβασης στην Κρήτη, επιβεβαίωσε επίσης από την πλευρά του ότι τα βρετανικά πλοία άνοιξαν πυρ εναντίον των ανυπεράσπιστων κολυμπώντας στη θάλασσα στρατιωτών. Τονίζει ιδιαίτερος το παρακάτω:

«Παρατήρησα από το πλοίο ότι τα αγγλικά πολεμικά πλοία αναζητούσαν, έως τις 3:00 το πρωί, με τους προβολείς επιπλέον πλοία στη θάλασσα. Όταν εντοπίστηκαν διάφορες φουσκωτές λέμβοι με ναυαγούς, έβαλλαν εναντίον αυτών με τροχιδοεικτικά κόκκινου χρώματος πυρά πολυβόλων μολονότι οι άνδρες στις φουσκωτές λέμβους

είχαν εκτοξεύσει φωτοβολίδες. Επίσης, οι Άγγλοι επιτέθηκαν εναντίον όσων κολυμπούσαν στο νερό». (εγγρ. 342/41)

Συνημμ. 78 Το ιστιοφόρο «S 609» δέχθηκε παρομοίως, όπως τα προαναφερόμενα σκάφη «S 10», «S 14», «S 12» και «S 107», επίθεση από πολεμικά βρετανικά πλοία το πρωί της 22 Μαΐου 1941 και, μολοντί είχε υψώσει άσπρη σημαία λόγω της ανισότητας στη δυναμικότητα οπλισμού, δέχθηκε τα συγκεντρωτικά πυρά. Αφότου είχε δημιουργηθεί ρήγμα στο πλοίο και οι στρατιώτες μετακινήθηκαν προς τις φουσκωτές λέμβους ή πήδησαν στη θάλασσα, δέχθηκαν όσοι κολυμπούσαν στο νερό και όσοι βρίσκονταν στις λέμβους τα καταγιστικά πυρά πολυβόλων. (εγγρ 396/41)

(περίληψη) Κατόπιν, καταγράφεται η στάση των Βρετανών διοικητών απέναντι στους βρισκόμενους στη θάλασσα Γερμανούς στρατιώτες στον ελλαδικό χώρο και αναφέρεται ακόμα μια περίπτωση στην περιοχή της Βορείου Ελλάδος.

(μετάφραση) Στις 12 Μαΐου 1941 κατευθύνθηκε το ελληνικό καΐκι «Οσία Παρασκευή» με εντολή του Γερμανού Διοικητή λιμένος Κάστρου στη Λήμνο προς Καβάλα. Στο κατάστρωμα βρίσκονταν ο καπετάνιος Θεόδωρος Μαμαλούκας, ο ανιψιός του Ιωάννης Μαμαλούκας, 3 ναύτες, 1 μηχανικός, 2 Έλληνες πολίτες και 4 Γερμανοί στρατιώτες, συγκεκριμένα 1 αξιωματικός, 1 υπαξιωματικός και 2 οπλίτες. Ο αξιωματικός έφερε ως όπλο μόνο ένα πιστόλι, οι υπόλοιποι μια ξιφολόγη. Στο σκάφος βρίσκονταν ακόμα γερμανικό ταχυδρομείο και διάφορα προϊόντα που ο Ιωάννης Μαμαλούκας είχε αγοράσει στο Κάστρο. Το σκάφος είχε αναχωρήσει το πρωί. Το μεσημέρι αναδύθηκε ξαφνικά, σε απόσταση των 1.000 περίπου μέτρων, ένα υποβρύχιο και έριξε 4 βολές οι οποίες πέρασαν πάνω από το σκάφος. Ο Ιωάννης Μαμαλούκας ακινητοποίησε αμέσως το σκάφος. Ο Γερμανός αξιωματικός έδωσε στον καπετάνιο το πουκάμισο του ζητώντας του να κάνει με αυτό σινιάλο και διέταξε να κατεβάσουν τη γερμανική σημαία και να υψώσουν την ελληνική. Καθώς το υποβρύχιο είχε πλησιάσει εντωμεταξύ στα 20 περίπου μέτρα, ένας εκ των 5-6 ανδρών, που βρίσκονταν στον πύργο του υποβρυχίου, πυροβόλησε με το πιστόλι του εναντίον του αξιωματικού. Πάνω στον πυργίσκο βρίσκονταν ένα πυροβόλο και ένα πολυβόλο. Το υποβρύχιο είχε μήκος 70 περίπου μέτρα, δεν έφερε καμία σημαία και άλλα επίσης διακριτικά. Σταμάτησε κατά μήκος της δεξιάς πλευράς του ελληνικού σκάφους. Ένας άνδρας από τον πύργο του υποβρυχίου έκανε νόημα στο ελληνικό πλήρωμα να κατευθυνθεί στη σωστική λέμβο και να απομακρυνθεί από το σκάφος. Τη χρονική αυτή στιγμή βρίσκονταν οι 4 Γερμανοί στο εσωτερικό μέρος του σκάφους. Το ελληνικό πλήρωμα διέκρινε από τις δοσμένες σε αυτούς διαταγές ότι τα άτομα πάνω στο υποβρύχιο ήταν αγγλικής καταγωγής, επειδή συναντιόταν ως ναυτικοί συχνά με Άγγλους ναύτες.

Το πλήρωμα του σκάφους και οι 2 Έλληνες πολίτες ανέβηκαν κατόπιν των δοσμένων εντολών στη σωστική λέμβο. Εντωμεταξύ, οι Γερμανοί στρατιώτες βγήκαν στο κατάστρωμα, αναγκάστηκαν ωστόσο εξαιτίας του τοποθετημένου στον πυργίσκο του υποβρυχίου πολυβόλου και άλλων σινιάλων να επιστρέψουν εκ νέου στο αμπάρι. Το ελληνικό πλήρωμα και οι 2 πολίτες είχαν εντωμεταξύ απομακρυνθεί από το σκάφος.

Το υποβρύχιο απομακρύνθηκε παρομοίως από το σκάφος. Από μια απόσταση των 10 περίπου μέτρων άρχισε το βρισκόμενο στον πυργίσκο πυροβόλο να βάλλει κατά του σκάφους. Ο Ιωάννης Μαμαλούκας φώναξε προς το πλήρωμα του υποβρυχίου να παύσουν πυρ επειδή ήταν ένα ελληνικό σκάφος. Ήδη η πρώτη βολή έπρεπε να είχε βρει το σκάφος κάτω από το νερό επειδή είχε πιάσει φωτιά. Οι Γερμανοί στρατιώτες εξήλθαν από το εσωτερικό του σκάφους στο κατάστρωμα των οποίων τα ρούχα είχαν πιάσει φωτιά. Δεν κατόρθωσαν να πηδήσουν στη θάλασσα επειδή το πλοίο βυθίστηκε ξαφνικά. Όταν βούλιαξε, οι 4 Γερμανοί κολύπησαν στο νερό. Τώρα, το πολυβόλο

έβαλλε εναντίον των κολυμπώντας στη θάλασσα στρατιωτών έως ότου να χτυπηθούν
όλοι από τα πυρά και να βυθιστούν στο νερό.
Οι καταθέσεις των 6 Ελλήνων μαρτύρων έχουν ληφθεί ενόρκως.

Σελίδες 139-144 (περίληψη)

Το ίδιο έγγραφο σελ. 129-138.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ